

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116210236
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:5116210236.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: Mgr. T. U., so sídlom Horná 54, Banská Bystrica, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: PBPT Holding, a.s., IČO: 45 260 702, so sídlom Dolné Rudiny, Žilina, zastúpeného spoločnosťou: CEE Attorneys Lišiak Martinák s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 50 989 014, so sídlom Štefánikova 41, Bratislava, proti žalovanému: JASPLASTIK-SK spol. s r.o., IČO: 36 242 578, so sídlom Matúškovo č. 913, zastúpeného AK: Mgr. Petronela Zavacká, LL.M., so sídlom Nám. Ľudovíta Štúra 2, Bratislava, o zaplatenie 45.352.196,01 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 35C/199/2016-890 zo dňa 27. januára 2020 - I. a III. výrok, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. r u š í a v zrušenom rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 45.352.196,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 45.352.196,01 Eur od 2.4.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, II. výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol, III. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 37 ods. 1, § 41a ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 266 ods. 1, 2, 3, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 1K/28/2014-67 zo dňa 6.11.2014 bol na majetok dlžníka PBPT Holding, a. s. vyhlásený konkurz a uznesením č. k. 1K/28/2014-168 zo dňa 21.5.2015 bola žalobkyňa ustanovená do funkcie správcu. Dňa 31.10.2012 bola medzi žalovaným ako predávajúcim a úpadcom ako kupujúcim uzatvorená Rámcová zmluva o obchodovaní so zaist'ovacími derivátmi na elektrinu (ďalej len rámcová zmluva), uzatvorená v zmysle ustanovení § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike. Podľa článku II. Preambuly zmluvy mala rámcová zmluva o obchodovaní so zaist'ovacími derivátmi na elektrinu upravovať základný rámec a zmluvný právny režim medzi zmluvnými stranami pre uskutočňovanie citovaných obchodov medzi zmluvnými stranami v súlade s ďalšími ustanoveniami tejto zmluvy, a to na základe individuálnych kontraktov (zmluvných obchodov) dohodnutých medzi zmluvnými stranami počas účinnosti tejto rámcovej zmluvy. V bode 2. Preambuly zmluvné strany zhodne konštatujú, že zaist'ovacie deriváty na elektrinu (ďalej len komoditné deriváty) majú charakter finančných inštrumentov a ich cieľom je znížiť nákladové položky za elektrinu, poskytnúť kupujúcemu väčšiu flexibilitu pri nákupe elektriny,

zaistenie ceny bez nutnosti odhadovať skutočnú spotrebu elektriny a uľahčovať plánovanie cash flow. V bode 3. Preambuly sa zmluvné strany dohodli, že tieto komoditné deriváty sa budú vysporiadávať výlučne finančným spôsobom. Zväzne stanovenými štandardmi pre obchodovanie boli: zdroj trhových cien POWER EXCHANGE CENTRAL EUROPE (skratka PXE) www.pxe.cz, typ produktu Czech Base Load Year Futures (F PXE BL CAL-XX), podkladové aktívum: Czech Spot Market Base Load Index, dátum začatia finančného vysporiadania - prvý deň splatnosti kontraktu, dátum ukončenia finančného vysporiadania - posledný deň kontraktu. V článku III. Predmet, miesto a čas plnenia je dojednané, že plán dodávky, t.j. dátum a čas začiatku dodávky elektrickej energie, dátum a čas ukončenia dodávky elektrickej energie, zmluvný výkon, zmluvné množstvo, zmluvná cena EUR/MWh a celková zmluvná cena pre dojednanú dodávku el. energie bude zmluvnými stranami vždy dohodnutá v každom osobitne uzavretom individuálnom kontrakte, ktorého vzor v prílohe č. 1 tvoril neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa čl. IV. Ceny za predanú/kúpenú elektrinu sú stanovené dohodou zmluvných strán vždy pre každý individuálny kontrakt samostatne a určujú sa dohodou zmluvných strán v zmysle zákona č. 18/1996 Z. z. s ohľadom na indikáciu cien na relevantnom trhu. Podľa čl. V. Fakturácia a platobné podmienky mal predávajúci vyúčtovať dodávky elektriny vždy v mene EURO, a to za každý kalendárny mesiac osobitne samostatnými zúčtovacími faktúrami. Základným podkladom pre vyúčtovanie dodávok elektriny je zmluvne dohodnuté množstvo elektriny a cena bez DPH dohodnutá v individuálnych kontraktach (individuálnom kontrakte) na príslušný kalendárny mesiac v príslušnej dohodnutej mene. K cenám dohodnutým za dodávku elektriny sa pripočítava daň z pridanej hodnoty, ktorú je kupujúci povinný predávajúcemu uhradiť. Predávajúci vyhotoví príslušné vyúčtovacie faktúry ako súhrnné faktúry za príslušný kalendárny mesiac najneskôr 5. kalendárny deň po skončení kalendárneho mesiaca, v ktorom bola dodávka uskutočnená. V prílohe č. 1 rámcovej zmluvy je obsiahnutý vzor Individuálneho kontraktu č. ... k Rámcovej zmluve o obchodovaní so zaisťovacími derivátmi na elektrinu č. ..., podľa ktorého mal individuálny kontrakt obsahovať označenie predávajúceho, kupujúceho, dátum a čas uzatvorenia a plán dodávky v rozsahu: dátum začiatku, dátum ukončenia, od do, zmluvný výkon v MW, zmluvné množstvo v MWh, zmluvnú cenu bez DPH v Eur/MWh, celkovú cenu bez DPH v Eur. V závere je uvedené, že tento individuálny kontrakt je uzatvorený v zmysle uvedenej rámcovej zmluvy o obchodovaní so zaisťovacími derivátmi na elektrinu č., ktorú dopĺňa a tvorí jej súčasť. Dňa 1.11.2012 bol medzi úpadcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim uzatvorený Individuálny kontrakt č. 001/08/JP/2012, v ktorom sú uvedené podmienky: a) dodávka 2013, c) fakturácia: 10-teho, 20-teho, posledný deň v danom mesiaci dodávky do splatnosťou do 30 dní a plán dodávky nasledovne: dátum začiatku - 1.1.2013, dátum ukončenia - 31.12.2013, zmluvný výkon - 50 MW, zmluvné množstvo - 438 000 MWh, zmluvná cena - 53,80 Eur/MWh, celková cena 23.564.400,- Eur, obchodná zóna - MAVIR (na čl. 13), ktorý potvrdzuje Individuálny kontrakt podľa EFET Rámcovej zmluvy o vzájomnej dodávke elektriny medzi zmluvnými stranami, dopĺňa ju a tvorí jej súčasť. Dňa 30.9.2013 bol medzi úpadcom ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim uzatvorený Individuálny kontrakt č. 002/10/JP/2013, v ktorom sú uvedené podmienky: a) dodávka 2014, c) fakturácia: 10-teho, 20-teho, posledný deň v danom mesiaci dodávky do splatnosťou do 30 dní a plán dodávky nasledovne: dátum začiatku - 1.1.2014, dátum ukončenia - 31.12.2014, zmluvný výkon - 70 MW, zmluvné množstvo - 613 200 MWh, zmluvná cena - 38,15 Eur/MWh, celková cena 23.393.580,- Eur, obchodná zóna - SEPS (na čl. 14), ktorý potvrdzuje Individuálny kontrakt podľa EFET Rámcovej zmluvy o vzájomnej dodávke elektriny medzi zmluvnými stranami, dopĺňa ju a tvorí jej súčasť. Listom zo dňa 23.2.2016 žalobkyňa oznámila žalovanému odstúpenie od Individuálneho kontraktu č. 002/10/JP/2013 podľa § 45 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, vzhľadom k tomu, že individuálny kontrakt bol zo strany úpadcu plnený, avšak k plneniu zo strany žalovaného nedošlo ani z časti. Listom zo dňa 23.2.2016 žalobkyňa oznámila žalovanému odstúpenie od Individuálneho kontraktu č. 001/08/JP/2012 podľa § 45 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, vzhľadom k tomu, že individuálny kontrakt bol zo strany úpadcu plnený, avšak k plneniu zo strany žalovaného nedošlo ani z časti. Odstúpenia boli žalovanému doručené 2.3.2016. Výpoveďou Rámcovej zmluvy o obchodovaní so zaisťovacími derivátmi na elektrinu č. JP/01/2012/DER-RZ žalobkyňa vypovedala rámcovú zmluvu v dvojmesačnej výpovednej lehote. Výzvou zo dňa 22.3.2016 žalobkyňa vyzvala žalovaného na úhradu sumy 45.352.196,01 Eur z titulu vrátenia úhrad vykonaných úpadcom na základe individuálnych kontraktov č. 001/08/JP/2012 a č. 002/10/JP/2013 (doručená žalovanému doručená 24.3.2016). Žalovaný na výzvu reagoval listom datovaným 22.3.2016 (?), v ktorom odkazuje na výzvu doručenú mu 24.3.2016, v ktorej uviedol, že žalovaný si riadne plnil všetky zmluvné povinnosti vyplývajúce z platne uzavretých zmlúv medzi ním a úpadcom, výzvu považuje za neopodstatnenú a nároky za neoprávnené. Z listín vzťahujúcich sa k individuálnemu kontraktu č. 001/08/JP/2012 (č.l. 100 - 160 spisu - červená väzba) vyplýva, že žalovaný v období od 15.1.2013 do 31.12.2013 vystavil úpadcovi faktúry na sumu 28.277.665,17 Eur, ku ktorým

vystavil úpadca účtovacie predpisy prijatých faktúr. Faktúry boli vystavené k 10., 20. a poslednému dňu v tom-ktorom mesiaci, pričom predmet fakturácie bol špecifikovaný ako Dodávky elektriny v nadväznosti na Individuálny kontrakt č. 001/08/JP/2012. Vo faktúrach bolo uvedené množstvo v MWh, cena 53,80/1 MWh, hodnota bez DPH a s 20% DPH. Účtovacie predpisy prijatých faktúr vystavené žalovaným rovnako špecifikovali popis ako el. energiu v množstve vymedzenom v tej-ktorej faktúre. Výnimkou bola faktúra č. 9213000025 vystavená 10.1.2013 (č.l. 106 spisu), splatná 9.2.2013, s dátumom dodania 10.1.2013, v ktorej bol predmet fakturácie špecifikovaný ako Deriváty v nadväznosti na Individuálny kontrakt č. 001/08/JP/2012. Ostatné údaje na faktúre sa zhodujú s údajmi na faktúre č. 9213000060 vystavenej dňa 15.1.2013 (č.l. 104 spisu), splatnej 14.2.2013, dátum dodania 10.1.2013, v ktorej bol predmet fakturácie špecifikovaný ako Dodávka elektriny v nadväznosti na Individuálny kontrakt č. 001/08/JP/2012. Faktúra č. 9213000025 (na deriváty) bola stornovaná na základe dokladu č. 9213000059 (č.l. 108). Z listín vzťahujúcich sa k individuálnemu kontraktu č. 002/10/JP/2013 (č.l. 41 - 99 spisu - zelená väzba) vyplýva, že žalovaný v období od 15.1.2014 do 10.8.2014 vystavil úpadcovi faktúry na sumu 17.074.530,84 Eur, ku ktorým vystavil úpadca účtovacie predpisy prijatých faktúr. Faktúry č. 9201400026 zo dňa 15.1.2014, splatná dňa 14.2.2014 (č.l. 45-47 spisu), č. 9201400050 zo dňa 20.1.2014, splatná dňa 19.2.2014 (č.l. 49 spisu) a č. 9201400113 zo dňa 31.1.2014, splatná 2.3.2014 (č.l. 51-52 spisu) mali predmet fakturácie špecifikovaný ako Deriváty v nadväznosti na Individuálny kontrakt č. 002/10/JP/2013. Vo faktúrach bolo uvedené množstvo v MWh, cena 38,15/1 MWh, hodnota bez DPH a s 20% DPH. Následné faktúry vystavené za obdobie od 10.2.2014 do 10.8.2014 (č.l. 54 - 99 spisu) mali predmet fakturácie špecifikovaný ako Dodávky elektriny v nadväznosti na Individuálny kontrakt č. 002/10/JP/2013. Vo faktúrach bolo uvedené množstvo v MWh, cena 38,15/1 MWh, hodnota bez DPH a s 20% DPH. Účtovacie predpisy prijatých faktúr vystavené žalovaným zhodne špecifikovali popis ako el. energiu v množstve vymedzenom v tej-ktorej faktúre. Podľa znaleckého posudku č. 4/2016 zo dňa 18.4.2016 (predložený žalovaným), vypracovaného znaleckou organizáciou EKOPRAKTIK, spol. s r.o., na vyžiadanie zadávateľa: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s.r.o., so sídlom Nám. L. Štúra 2, Bratislava, úlohou znalca malo byť posúdenie predmetu rámcovej zmluvy č. JP/01/202/DER-RZ zo dňa 30.10.2012 s ohľadom na to, či ide o finančný derivát na cenu elektrickej energie alebo o zmluvu na dodávku elektrickej energie. Podkladmi na vypracovanie znaleckého posudku boli výpisy z obchodného registra žalovaného a úpadcu, rámcová zmluva, výpoveď rámcovej zmluvy z 1.3.2016, individuálne kontrakty č. 001/08/JP/2012 zo dňa 1.11.2012, č. 002/10/JP/2013 zo dňa 30.9.2013, odstúpenia od individuálnych kontraktov, výzva žalobkyne na úhradu dlžnej sumy a faktúra č. 9201401576 z 20.8.2014. V odpovedi na otázku č. 1 znalec uvádza: Finančné deriváty sú nástroje odvodené od podkladových aktív. (B. Chovancova V. Malacká, V. Demján, J. Kotlebová, Finančné trhy: Nástroje a transakcie, 2016, str. 46). V tejto definícii je nástrojom kontrakt niečo urobiť alebo niečo strpieť, ak sa niečo stane s nejakým vopred definovaným iným aktívom. Dôležitou náležitosťou tiež je, že majú formu termínového obchodu t.j. že dochádza k oneskoreniu medzi ich dohodnutím a plnením. Samotné plnenie rámcovej zmluvy ako aj individuálnych kontraktov je definované V článku II bod 4, že to bude „v posledný deň kontraktu“ (myslené individuálneho kontraktu). Rámcová zmluva stanovuje, že podkladovým aktívom je v tomto prípade cena elektriny vyjadrená ako Czech Spot Market Base Load Index, preto znalec konštatuje že z hľadiska finančného ide o komoditný derivát. Z pohľadu účtovníctva (t.j. IAS 39) kontrakty s nefinančnými položkami patria k finančným nástrojom (t.j. komoditným derivátom) vtedy, ak sa v nich vyskytuje špekulatívny prvok. Výraz komoditné deriváty ani prívlastok špekulatívne kontrakty IAS 39 v tejto súvislosti priamo nepoužívajú. Túto skupinu označujú ako kontrakty, ktoré sa vysporiadávajú v čistom rozličnými formami. Ako derivát sa podľa IAS 39 účtujú prípady: 1) Ak kontrakt povoľuje vysporiadanie v čistom znamená, že sa uhradí len rozdiel medzi aktuálnou a trhovou cenou komodity a fixnou cenou kontraktu. Môže sa realizovať prostredníctvom: a) Hotovosti, b) Iného finančného nástroja, resp. c) Výmenou finančných nástrojov. V Rámcovej zmluve je dohodnuté, že tieto komoditné deriváty sa budú vysporiadávať výlučne finančným spôsobom". Preto znalec konštatuje, že podľa definície IAS 39 došlo k naplneniu hore uvedenej podmienky 1). V odpovedi na otázku č. 7 znalec uvádza: Rámcová zmluva a individuálne kontrakty nie sú štandardnými pre obchodovanie s finančnými nástrojmi resp. derivátmi na elektrickú energiu nakoľko týmto štandardom je zmluva, ktorá je v súlade so štandardmi Európskej Federácie Obchodníkov s Energiou (European Federation of Energy Traders - EFET). Avšak Rámcová zmluva a individuálne kontrakty založili dva komoditné deriváty, ktoré boli správne vykonateľné. Jeden na kalendárny rok 2013 pre maďarskú obchodnú zónu (MAVIR) a druhý na kalendárny rok 2014 pre slovenskú obchodnú zónu (SEPS). Na druhej strane rámcová zmluva a individuálne kontrakty nie je ani štandardom pre dodávku fyzickej energie (nakoľko štandard by bola opätovne zmluva podľa zásad EFET-u) a hlavne neobsahuje údaje, ktoré by umožňovali správnu fyzickú dodávku elektrickej energie. Preto na základe predložených podkladov konštatujeme, že nedochádzalo

k štandardnému obchodovaniu s finančnými nástrojmi resp. derivátmi. Dňa 30.10.2011 bola medzi žalovaným ako kupujúcim a PB Power Trade, a.s. ako predávajúcim uzatvorená Rámcová zmluva o obchodovaní so zaistovacími derivátmi na elektrinu (ďalej len rámcová zmluva 2), uzatvorená v zmysle ustanovení § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka a zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike. Podľa článku II. Preambuly zmluvy mala rámcová zmluva o obchodovaní so zaistovacími derivátmi na elektrinu upravovať základný rámec a zmluvný právny režim medzi zmluvnými stranami pre uskutočňovanie citovaných obchodov medzi zmluvnými stranami v súlade s ďalšími ustanoveniami tejto zmluvy, a to na základe individuálnych kontraktov (zmluvných obchodov) dohodnutých medzi zmluvnými stranami počas účinnosti tejto rámcovej zmluvy. V bode 2. Preambuly zmluvné strany zhodne konštatujú, že zaistovacie deriváty na elektrinu (ďalej len komoditné deriváty) majú charakter finančných inštrumentov a ich cieľom je znížiť nákladové položky za elektrinu, poskytnúť kupujúcemu väčšiu flexibilitu pri nákupe elektriny, zaistenie ceny bez nutnosti odhadovať skutočnú spotrebu elektriny a uľahčovať plánovanie cash flow. V bode 3. Preambuly sa zmluvné strany dohodli, že tieto komoditné deriváty sa budú vysporiadávať výlučne finančným spôsobom. Závazne stanovenými štandardmi pre obchodovanie boli: zdroj trhových cien POWER EXCHANGE CENTRAL EUROPE (skratka PXE) www.pxe.cz, typ produktu Czech Base Load Year Futures (F PXE BL CAL-XX), podkladové aktívum: Czech Spot Market Base Load Index, dátum začatia finančného vysporiadania - prvý deň splatnosti kontraktu, dátum ukončenia finančného vysporiadania - posledný deň kontraktu. Aj vo zvyšnej časti zmluvných dojednaní a príloh je obsah rámcovej zmluvy 2 zhodný s obsahom rámcovej zmluvy.

4. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že žalobca sa domáha vydania peňažného plnenia, a to buď z titulu bezdôvodného obohatenia alebo vrátenia zmluvného plnenia podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka z dôvodu odstúpenia od zmluvy. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii a tvrdeniu žalovaného o potrebe pripustenia zmeny žaloby odkázal na uznesenie NS SR sp. zn. 5 Cdo 196/2009, podľa ktorého nie je povinnosťou strán sporu v žalobe uvádzať právnu kvalifikáciu. Či je návrh kvalifikovaný ako bezdôvodné obohatenie alebo inak, nemal by to byť dôvod na zamietnutie žaloby. Právna kvalifikácia je vecou súdu. Takýto postup odôvodňujú aj špecifické okolnosti prejednávanej veci, kedy vzhľadom na zmätočnosť písomných podkladov, ktorými žalobca - správkynia konkurznej podstaty disponoval, bola predmetom dokazovania vôľa zmluvných strán pri uzatváraní právnych úkonov (pričom správkynia nebola ich účastníčkou). Vo vzťahu k námietke žalovaného z vyjadrenia zo dňa 25.9.2017, že mu nebola daná možnosť vyjadriť sa ku zmene žaloby pred jej pripustením, okresný súd uviedol, že žalovanému bol návrh na zmenu žaloby doručený spolu s písomným vyhotovením uznesenia o jej pripustení dňa 16.8.2017. Pri rozhodovaní zohľadnil zásadu hospodárnosti, keďže vyhlásenie uznesenia na pojednávaní by bolo vzhľadom na rozsah petitu časovo náročné a zároveň doručením vyjadrenia, ktoré bolo súčasťou návrhu na zmenu bol žalovanému poskytnutý priestor na oboznámenie sa s vyjadrením protistrany v súlade s čl. 9 základných princípov Civilného sporového poriadku, ktoré zakotvuje len právo strany oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a stanoviskami protistrany, právo vyjadriť sa k nim však dáva len v rozsahu výslovne stanovenom zákonom. Podľa § 142 ods. 1 Civilného sporového poriadku možno o pripustení zmeny rozhodnúť priamo na pojednávaní, na ktorom bola navrhnutá, z čoho jasne vyplýva, že zákon nevyžaduje dať protistrane možnosť vyjadriť sa k návrhu na zmenu žaloby v žiadnej lehote. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že v priebehu konania mal okresný súd na pojednávaní pri oboznamovaní predbežného právneho posúdenia „svojevoľne“ spochybníť platnosť právnych úkonov, hoci ich platnosť žiadna zo strán nespochybňovala, uviedol, že žalobca rozšíril svoju právnu argumentáciu o námietku možnej neplatnosti rámcovej zmluvy a individuálnych kontraktov v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka už vo vyjadrení zo dňa 12.6.2017 (pred prvým pojednávaním), pričom vychádzal z predpokladu absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na ktorú by súd musel prihliadnuť aj z úradnej povinnosti.

5. Žalovaný nepoprel skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo v prospech žalovaného k peňažnému plneniu v rozsahu vymedzenom žalobou, ide o nesporné skutkové tvrdenie. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalovaného neboli poskytnuté fyzické dodávky elektrickej energie a tieto podľa tvrdenia žalovaného ani nemali byť predmetom zmluvných vzťahov, čiže v danom prípade nemohlo ísť zo strany žalovaného o prijatie plnenia z tohto právneho dôvodu. Žalobca tvrdil, že úpadca od žalovaného žiadne fyzické plnenie neobdržal, čo žalovaný nerozporel. Žalovaný tvrdil, že žiadne fyzické plnenie (dodávky elektrickej energie) neboli predmetom rámcovej zmluvy ani individuálnych kontraktov. Poukázal na jednoznačnú zmätočnosť a neurčitosť nielen rámcovej zmluvy, individuálnych kontraktov, ale aj ostatných podkladov - faktúr, účtovných predpisov, ktoré práve na dodávky elektriny ako predmet obchodovania odkazujú. Rámcová zmluva zo dňa 31.10.2012, v časti ktorá upravuje predmet

miesto, čas plnenia, ceny, fakturáciu a platobné podmienky jednoznačne upravuje podmienky dodávky elektrickej energie. Individuálne kontrakty č. 001/08/JP/2012 a č. 002/10/JP/2013 odkazujú na EFET Rámcovú zmluvu o vzájomnej dodávke elektriny medzi zmluvnými stranami a nie na Rámcovú zmluvu o obchodovaní so zaisťovacími derivátmi na elektrinu (ako to predpokladá vzor individuálneho kontraktu v prílohe č. 1 rámcovej zmluvy). Všetky faktúry vystavené v súvislosti s Individuálnym kontraktom č. 001/08/JP/2012 za dodávky v roku 2013 boli vystavené s označením predmetu fakturácie ako dodávka elektriny s výnimkou jedinej - fa. č. 9213000025, ktorá bola vystavená na deriváty, avšak následne bola zo strany žalovaného stornovaná. Prevažná časť faktúr vystavených v súvislosti s Individuálnym kontraktom č. 002/10/JP/2013 za dodávky v roku 2014 bola vystavená s označením predmetu fakturácie ako dodávka elektriny. Vypočítá svedkyňa Ing. G. tieto skutočnosti odôvodňovala len akýmiśi chybami alebo náročnosťou účtovného začlenenenia, ktoré vysvetlenie okresný súd považuje za nedostatočné, a to jednak vzhľadom na objem realizovaných obchodov ako aj rozsah písomných podkladov, v dôsledku čoho nemožno prijať argumentáciu o akýchśi chybách v písaní. V tejto súvislosti neobstojí ani argumentácia žalovaného, ktorý akúkoľvek vinu za prípadné nedostatky písomných úkonov a listín presúva na úpadcu. V konaní síce bolo preukázané, že rámcové zmluvy a individuálne kontrakty pripravoval úpadca, avšak žalovaný do týchto vzťahov vstúpil ako plne spôsobilý subjekt, a to po tom, ako predmetné zmluvné vzťahy preskúmal a odsúhlasil (viď vyjadrenie konateľa žalovaného pri jeho výsluchu). Zároveň je nutné poukázať aj na to, že faktúry vystavoval žalovaný, a to na dodávky elektriny, pričom bol to znova žalovaný, ktorý jedinú faktúru za rok 2013 vystavenú na deriváty aj stornoval. Žalovaný v konaní argumentoval, že právne úkony je nutné vykladať podľa vôle zmluvných strán, s čím je nutné v zmysle § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka súhlasiť. Vzhľadom na to však okresný súd nemohol prijať závery znaleckých posudkov predložených žalovaným, z ktorých vyplýva, že znalci pri výklade predmetu zmluvy vychádzali len z písomných listín rámcovej zmluvy, individuálnych kontraktov, konkrétne sa obmedzili len na výklad špecifickej časti zmluvy - jej preambuly, bez posúdenia právneho úkonu ako celku a bez skúmania skutočného úmyslu zmluvných strán (ako to vyplýva z podkladov pre vypracovanie znaleckých posudkov). Znalecký posudok č. 4/2016 okresný súd oboznámil, keďže z podaní žalovaného vyplýva, že odkazuje na jeho teoretické závery, právne závery konštatované znalcom však okresný súd nemohol akceptovať aj s odkazom na ust. § 207 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Zároveň nevykonal navrhnuté dôkazy v podobe odborného vyjadrenia (návrh žalobcu) a výsluchu znalca Ing. Sýkora (návrh žalovaného), ktoré mali poskytnúť hlbšie teoretické poznatky vo vzťahu k obchodovaniu s derivátmi. Tieto návrhy považoval za nadbytočné a nevhodné, keďže v konaní bolo preukázané, že obchodovanie s derivátmi neprebiehало štandardne (konštatovanie v znaleckom posudku č. 4/2016, výpoveď svedka P. i svedkyne G.), a predmetom dokazovania bola vôľa zmluvných strán pri uzatváraní právnych úkonov a existencia právneho titulu vo vzťahu k vykonaným peňažným plneniam a nie povaha obchodovania s derivátmi. Žalovaný tvrdil, že plnenie prijal na základe Rámcovej zmluvy o obchodovaní so zaisťovacími derivátmi na elektrinu v spojení s individuálnymi kontraktmi, ktorej výklad má byť realizovaný podľa jej názvu a obsahu preambuly. Vo vzťahu k žalovaným spočiatku produkovaným skutkovým tvrdeniam a dôkazom okresný súd poukázal na znalecký posudok č. 4/2016, o ktorého závery sa opieral sám žalovaný, a podľa ktorého: „V Rámcovej zmluve je podľa čl. II odsek 3 dohodnuté, že tieto komoditné deriváty sa budú vysporiadávať výlučne finančným spôsobom. Znalec konštatuje, že podľa definície IAS 39 došlo k naplneniu podmienky, podľa ktorej ak kontrakt povoľuje vysporiadanie v čistom znamená, že sa uhradí len rozdiel medzi aktuálnou a trhovou cenou komodity a fixnou cenou kontraktu“. Sám žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 18.4.2018 popisuje spôsob realizácie platieb nasledovne: „Žalobca mal teda ako sprostredkovateľ pomôcť žalovanému s cenami elektrickej energie, obchodovaním na burze, pričom ale samotnú elektrickú energiu žalovanému nedodával. De facto šlo o dohodu o fixnej cene - rozdiel medzi dlhodobou cenou dohodnutou v zmluve a aktuálnou cenou elektrickej energie na burze sa mal finančne vysporiadať. Žalovaný nešiel priamo na burzu, ale využil služby žalobcu ako sprostredkovateľa. Jednalo sa obchodný vzťah, ktorý sa mal vysporiadať na pravidelnej báze výlučne finančne., ďalej žalovaný uvádza: Zmluvné strany si dohodli vzorec a jeho parametre (množstvo elektrickej energie, fixnú cenu a pravidelne odpočítavanú cenu indexu na burze). Mesačne vypočítavali platby podľa daného vzorca v závislosti od vývoja dohodnutého indexu na verejnej burze a následne si ich navzájom zasielali. To, že tieto platby inkasoval žalovaný znamená len toľko, že cena indexu sa vyvíjala v jeho prospech z tejto zmluvy a že pri výrazne opačnom vývoji ceny alebo inak nastavenej cene to mohol byť práve žalovaný v pozícii platiteľa. Čiže predmetom tejto zmluvy bolo finančné plnenie v závislosti od vývoja nejakého ukazovateľa na burze a teda protiplnením bola istota, že druhá strana platiť nebude, keď bude povinná.“. Toto je v podstate jediná špecifikácia derivátového obchodovania, ktorú žalovaný súdu uviedol v priebehu konania. Okresný súd dospel k záveru, že ak mali byť v zmysle Rámcovej zmluvy obchody vysporiadované v čistom,

resp. podľa vzorca uvádzaného žalovaným v závislosti od vývoja dohodnutého indexu, a tieto si mali strany mesačne navzájom zasielať, nepreukazuje to dôvodnosť fakturácie a prijímania úhrad v rozsahu uplatnenom žalobou. Faktúry sú totiž vystavené na sumy predstavujúce násobok množstva energie a fixnej ceny dojedanej v individuálnom kontrakte. Nezhľadňuje sa v nich žiadny index na burze. Práve tento index na burze je tou väzbou na komoditu, na ktorú bola dopytovaná aj svedkyňa G., ktorá však plnenia vysvetlila len ako financie, pričom komodita elektrina znamená, že cena, ktorá je stanovená vychádza z niečoho, nie je vymyslená a do trojkruhového obchodu vstupuje v momente uzatvárania, čo sa týka ceny. Ako je však uvedené vyššie, cena je len jedným predpokladom, popri množstve a pravidelne odpočítavanej cene indexu na burze, na základe vývoja ktorého musí následne dôjsť k vysporiadaniu. Vysporiadanie medzi zmluvnými stranami však svedkyňa vylúčila. Okresný súd má za to, že pokiaľ ide o plnenie vo výške nároku uplatnenom v tomto konaní, nemôže teda ísť o finančné plnenia dojednané v rámcovej zmluve, ktoré vyplývajú zo znaleckého posudku a skutkových tvrdení žalovaného. Individuálne kontrakty považuje za neurčité, keďže stranám sa v konaní nepodarilo preukázať, čo malo byť ich predmetom. Nebolo preukázané, že na ich základe mali byť vykonávané fyzické dodávky energie, zároveň však nebol preukázaný ani ich vzťah k rámcovej zmluve. V individuálnom kontrakte sú síce špecifikované dva z troch parametrov vzorca uvádzaného žalovaným (množstvo energie a fixná cena za dojednané obdobie), ale nie je zrejmé, čo malo byť predmetom plnenia zo strany žalovaného označeného ako predávajúceho. Znalec v znaleckom posudku konštatuje, že nedochádzalo k štandardnému obchodovaniu s finančnými nástrojmi resp. derivátmi. Obdobne sa vyjadril aj svedok JUDr. P.. Na základe výsluchu svedkyne G. a následných vyjadrení žalovaného dospel uzavrel okresný súd, že Rámcová zmluva mala zastierať presun peňažných prostriedkov medzi tromi subjektmi, kde hospodárskym motívom bolo zabezpečenie disponibilných peňažných prostriedkov pre úpadcu a PB Power Trade, a.s. Hospodársky či ekonomický dôvod účasti žalovaného na tomto obchodovaní nie je známy a nie je preto zrejmé z akého právneho dôvodu žalovaný prijímal plnenia od úpadcu. V zmysle § 41a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Tento iný právny úkon - disimulovaný právny úkon by však musel byť uzavretý medzi rovnakými účastníkmi, medzi ktorými bol uzavretý simulovaný právny úkon. Nemožno dvojstranným právnym úkonom zastrieť úkon trojstranný (viď rozsudok NS ČR z 12.6.2007, sp. z. 30 Cdo/2621/06). Z uvedeného vyplýva, že skrytý trojkruhový obchod, na ktorý poukazuje vo svojich následných vyjadreniach žalovaný a svedkyňa G., nemôže byť platný. Nemožno ani dospieť k záveru, že by teoreticky rámcová zmluva a rámcová zmluva 2 boli na seba naviazané simulované právne úkony, ktoré by skrývali iný právny úkon medzi tromi stranami, keďže v rámcových zmluvách absentuje akýkoľvek odkaz na inú zmluvu a zároveň neboli uzavreté súčasne, ale z odstupom jedného roka. V konaní zároveň nebola preukázaná existencia právneho dôvodu, pre ktorý žalovaný vstúpil do tohto právneho vzťahu a čo vlastne malo byť obsahom právneho vzťahu medzi úpadcom a žalovaným. Okresný súd vyhodnotil uplatnený nárok ako nárok na vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, a teda na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko v konaní bolo nesporné, že žalobca poskytol žalovanému plnenie vo výške 45.352.196,01 Eur, pričom nebolo preukázané, že by šlo o plnenie z titulu zmluvy o fyzických dodávkach energie, či z titulu rámcovej zmluvy o obchodovaní so zaisťovacími derivátmi v spojení s individuálnymi kontraktmi, či z titulu inej platnej zmluvy a žalovaný nepreukázal iný právny dôvod, na základe ktorého plnenie prijal. Okresný súd nevykonal navrhnuté dokazovanie smerujúce k preukázaniu toku peňažných prostriedkov medzi ďalšími subjektmi, keďže toto považoval za nehospodárne z dôvodu, že takéto dokazovanie by nevedlo k preukázaniu existencie právneho titulu na prijatie plnenia žalovaným od úpadcu. Žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia odo dňa, kedy ho žalobca na vydanie vyzval, v tomto prípade do uplynutia lehoty stanovenej žalobcom vo výzve zo dňa 22.3.2016, teda do 1.4.2016. Nakoľko žalovaný plnenie žalobcovi nevrátil, dostal sa do omeškania, preto okresný súd žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške 8 % ročne od 2.4.2016 do zaplatenia vychádzajúc zo sadzby platnej v čase vzniku nároku. Nakoľko nárok neposúdil v zmysle § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, v časti uplatnených úrokov žalobu zamietol.

6. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže mal v konaní plný úspech.

7. Proti tomuto rozsudku výlučne I. a III. výroku podal odvolanie žalovaný, ktorým navrhol jeho zrušenie v napadnutom rozsahu a vrátenie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne zmenu a zamietnutie žaloby s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), h) Civilného sporového poriadku.

Argumentoval tým, že odstúpením od zmluvy ako dôvodu na vrátenie plnenia sa okresný súd v rozsudku nezaoberal, preto možno predpokladať, že v tejto časti žaloby prisvedčil názoru žalovaného o tom, že žalobca nemal právo odstúpiť od Individuálneho kontraktu č. 001/08/JP/2012 uzatvoreného medzi úpadcom a žalovaným dňa 1.11.2012 (Individuálny kontrakt 1) a Individuálneho kontraktu č. 002/10/JP/2013 uzatvoreného medzi úpadcom a žalovaným dňa 30.9.2013 (Individuálny kontrakt 2), a teda, že žalovanému nemohla vzniknúť povinnosť vrátiť úpadcovi zmluvné plnenie v zmysle ust. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Nesúhlasí so záverom okresného súdu, že Individuálne kontrakty 1 a 2 nesúvisia s Rámcovou zmluvou, a že Rámcová zmluva a Individuálne kontrakty 1 a 2 sú neurčité. Aj keď obsah Individuálnych kontraktov 1 a 2 úplne totožne nekopíruje ich vzor v zmysle prílohy č. 1 Rámcovej zmluvy, zhodujú s týmto vzorom v podstatných náležitostiach, a to v zmluvných stranách a parametroch plánu dodávky, tak ako sú vymedzené aj v čl. III. ods. 1 Rámcovej zmluvy (dátum začiatku, dátum ukončenia, od hod., po hod., zml. výkon, zml. množstvo, zml. cena a celková cena) čo sú parametre potrebné pre obchodovanie s finančnými derivátmi. Skutočnosť, že Individuálne kontrakty 1 a 2 neobsahujú klauzulu o tom, že súvisia s Rámcovou zmluvou sama o sebe automaticky neznamená, že by s Rámcovou zmluvou nesúviseli, a to aj keď to vzor týchto individuálnych kontraktov predpokladá. Má za to, že súvislosť Individuálnych kontraktov a Rámcovej zmluvy bola v priebehu sporu preukázaná. Úpadcovi a žalovanému bol známy ich vzájomný úmysel smerujúci k tomu, že Individuálne kontrakty 1 a 2 sa uzatvárajú na základe Rámcovej zmluvy. Potvrdil to žalovaný vo svojich podaniach a potvrdila to aj Ing. E. G., ako jeden zo štatutárov úpadcu. Aj z okolností súvisiacich s prejavom vôle, včítane praxe, ktorú si úpadca a žalovaný medzi sebou zaviedli a ich následného správania možno v zmysle ust. § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka vyložiť, že Individuálne kontrakty 1 a 2 boli uzatvorené na základe Rámcovej zmluvy. Pokiaľ sa Individuálne kontrakty 1 a 2 zhodujú v zmluvných stranách a tiež v podstatných náležitostiach a bolo preukázané, že vôľa zmluvných strán smerovala k tomu, že sa uzatvárajú na základe Rámcovej zmluvy, nemožno mať o tejto skutočnosti pochybnosti. Ing. E. G. ako jeden zo štatutárov Úpadcu uviedla, že žiadna iná rámcová zmluva nebola medzi úpadcom a žalovaným uzatvorená. Predmetom zmluvného vzťahu založeného na základe Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2 boli finančné služby. Ich účelom bolo dosiahnuť istotu fixnej ceny elektrickej energie v dohodnutom objeme za daný rok. Žalovaný a Ing. E. G. potvrdili svoju vôľu ohľadom predmetu týchto zmlúv, ktorý bol tiež predmetom znaleckého dokazovania, pričom sa potvrdilo, že ide o typy zmlúv s finančnými nástrojmi, tzv. derivátové kontrakty. Z uvedených dôvodov nemôže byť predmet Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2 neurčitý. Okresný súd odmietol prihliadať na princíp preferencie platnosti právnych úkonov (in favorem negotii) z ktorého vyplýva, že ak sú možné viaceré interpretácie právneho úkonu, je potrebné prijať ten výklad, podľa ktorého je právny úkon platný. Dôvod uzatvorenia konkrétnej zákonom nezakázanej zmluvy, jej hospodárske dôsledky a ekonomické praktiky predznamenávajú pochopenie toho, čo chceli zmluvné strany medzi sebou riešiť, a preto ju môžu pochopiť a prípadne namietat len zmluvné strany a nie napr. správca konkurznej podstaty, ktorým je žalobkyňa, ktorá vstúpila do tohto právne vzťahu a len dodatočne ho začala spochybňovať.

8. V spore bolo preukázané, že Rámcovú zmluvu spolu s Individuálnymi kontraktmi 1 a 2 pripravoval úpadca, ktorý aj vymyslel a navrhol uzatvorenie celého obchodu, ktorý sa vykonával medzi PB Power Trade, žalovaným a úpadcom. Úpadca nemôže mať prospech z toho, že konal v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a vymyslel, navrhol a pripravil údajne neplatné zmluvy. Ten, kto vyvolal určité konanie, sa nesmie ex post dovolávať väd jednotlivých úkonov, ktoré sám spôsobil (nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 184/2015) a zároveň, zmluvná strana nemôže zmluvy uzatvárať a neskôr namietat ich neplatnosť podľa vlastnej vôle (nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 342/2009). Úpadca dobrovoľne plnil ním navrhnutý Individuálny kontrakt 1 a následne navrhol a uzatvoril aj Individuálny kontrakt 2 a tiež ho celý dobrovoľne naplnil. Bolo by v rozpore s akoukoľvek logikou obchodných vzťahov, aby úpadca po vyčerpaní Individuálneho kontraktu 1, navrhol aj uzatvorenie Individuálneho kontraktu 2, pokiaľ by nebol s vyčerpaním a naplnením Individuálneho kontraktu 1 spokojný a nemienil, aby bol Individuálny kontrakt 2 naplnený rovnakým spôsobom. Princíp záväznosti zmlúv platí aj v prípade, ak je to pre niektorú zo strán nevýhodné. Žalobca zjavne Individuálne kontrakty 1 a 2 spočiatku považoval za platné, čo preukázal aj tým, že od nich odstúpil. Okresný súd žalobcovi prisvedčil, pričom úpadca nikdy Rámcovú zmluvu a ani Individuálne kontrakty 1 a 2 nespochybnil. Ak aj okresný súd vyhodnotil tieto zmluvy ako neplatné, mal aplikovať uvedené právne princípy a v žiadnom prípade neposkytnúť žalobkyňu právnu ochranu.

9. Okresný súd zaviazal žalovaného vrátiť bezdôvodné obohatenie bez toho, aby sa riadne zaoberal zodpovednosťou úpadcu, ktorého konanie spôsobilo celú túto situáciu s poukazom na §

268 Obchodného zákonníka. Zodpovednosť za škodu spôsobenú neplatnosťou právneho úkonu je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, pričom škodca sa môže zodpovednosti zbaviť len vtedy, ak preukáže, že osoba, ktorej bol právny úkon určený o neplatnosti vedela. Vyžaduje sa skutočná vedomosť o neplatnosti právneho úkonu, nakoľko v Obchodnom zákonníku nie je použitá formulácia „vedieť musel“. Žalovaný nemal vedomosť o údajnej neplatnosti Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2, a preto v priebehu sporu vzniesol kompenzačnú námietku spočívajúcu v tom, že, ak by okresný súd dospel k záveru, že Rámcová zmluva alebo Individuálne kontrakty 1 a 2 sú neplatné, vznikol by mu nárok na náhradu škody vo výške žalobkyňou požadovaného bezdôvodného obohatenia, čo je samo o sebe dôvodom na zamietnutie žaloby. Okresný súd sa však touto kompenzačnou námietkou nijako nezaoberal. Okresný súd na jednej strane skonštatoval, že Rámcová zmluva a Individuálne kontrakty 1 a 2 pripravoval úpadca, na tej druhej však jeho zodpovednosť za ich údajnú neplatnosť stroho odbil s odôvodnením, že naň nemožno prenášať všetku vinu (odsek 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku - nie je to v ňom výslovne uvedené). Právo za žiadnych okolností nesmie chrániť toho, kto mohol uviesť obchodného partnera úmyselne do omylu, prípadne ho zmanipulovať spôsobom, ktorý mal navodiť dojem určitej spolupráce vedúcej k dosiahnutiu zisku. Okresný súd bol povinný sa vysporiadať aj s otázkou zavinenia zo strany úpadcu, keďže žalobe vyhovel. Úpadca sa mohol zodpovednosti za škodu spôsobenú neplatnosťou týchto len vtedy, ak by žalovaný o ich neplatnosti vedel, pričom preukázanie tejto podmienky by bolo na strane žalobcu, ktorý toto dôkazné bremeno neunesol, v tomto smere neprodukoval ani jeden dôkaz.

10. Na Rámcovú zmluvu a Individuálne kontrakty 1 a 2 nemožno nazerať ako na samostatné žalovaným a úpadcom, za účasti Prima banky, ktoré zabezpečovali obchodovanie s derivátmi. Okrem predmetných zmlúv existovali obdobné a s nimi súvisiace zmluvy uzatvorené medzi žalovaným a PB Power Trade, medzi PB Power Trade a úpadcom. Tieto zmluvy zabezpečovali obchodovanie s derivátmi - faktoringová linka predstavujúca kruhový obchod, na základe ktorého dochádzalo ku kruhovému toku peňazí od úpadcu cez žalovaného a PB Power Trade naspäť úpadcovi. Úpadca na základe Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2 v priebehu ich trvania platil každý mesiac cca. 3 x 0,75 mil. Eur žalovanému (tieto peniaze majú predstavovať údajné bezdôvodné obohatenie). Následne žalovaný na základe obdobných derivátových zmlúv, platil každý mesiac cca. 3 x 0,75 mil. Eur PB Power Trade (cez Prima banku, na ktorú PB Power Trade postupovala svoje pohľadávky voči žalovanému). A napokon, PB Power Trade na základe rovnakých kontraktov platila každý mesiac cca. 3 x 0,75 mil. Eur úpadcovi. Takto bolo zaplatených cca. 45 mil. Eur (žalovaná suma). Tento kruhový tok bol v konaní preukázaný. Ing. E. G. ako jeden zo štatutárov úpadcu a PB Power Trade potvrdila, že medzi spoločnosťou PB Power Trade a úpadcom boli uzatvorené obdobné zmluvy ako je Rámcová zmluva a Individuálne kontrakty 1 a 2, predmetom ktorých boli tiež derivátové operácie. Žalovaný predložil okresnému súdu Rámcovú zmluvu č. JP/01/2011/DER - RZ uzatvorenú medzi ním a PB Power Trade (Rámcová zmluva 2) a tiež bankové výpisy z účtu žalovaného odo dňa 8.2.2013 do dňa 18.9.2014 preukazujúce tok platieb v časti trojkruhového obchodu medzi žalovaným a PB Power Trade. Účelom celého tohto trojkruhového obchodu bolo zabezpečenie finančných prostriedkov pre úpadcu pre následné vykonávanie obchodov, a to nákupu komodity elektrickej energie, t. j. účelom bolo finančné krytie týchto obchodov. PB Power Trade vystavila faktúru žalovanému, ktorú následne na základe zmluvy o financovaní (faktoringová zmluva) predložila na „preplatenie“ (postúpenie pohľadávky) Prima banke (cca. 80 % z faktúry). Následne PB Power Trade použila tieto finančné prostriedky získané od Prima banky na to, aby zaplatila úpadcovi ním vystavenú faktúru, ktorý následne použil tieto finančné prostriedky na zaplatenie žalovanému (žalovaná suma). Z takto získaných peňazí od úpadcu žalovaný zaplatil faktúru vystavenú PB Power Trade v prospech postupníka Prima banka, a to sa opakovalo cca. dva roky trikrát mesačne (potvrdené aj Ing. E. G.). Úpadca a PB Power Trade využívali doby splatnosti jednotlivých faktúr, kedy disponovali s finančnými prostriedkami a obchodovali s nimi na burze, t. j. nakupovali a predávali komoditu elektrickej energie, a tak mohli mať všetky tri spoločnosti výhodnejšie ceny elektrickej energie. Účelom bolo znižovanie nákladových položiek na elektrinu a zaistenie ceny elektrickej energie pre všetky tri subjekty. Nemôže preto obstať záver okresného súdu o tom, že v konaní nebola preukázaná existencia právneho dôvodu, pre ktorý žalovaný vstúpil do tohto trojkruhového obchodu a čo vlastne malo byť predmetom právneho vzťahu. V spore Ing. F. F. uviedol, že preto bol tento trojkruhový obchod uzatvorený - získať lepšie ceny elektrickej energie. Úpadcovi nevznikol nárok na finančné vysporiadanie, ani žiadny iný nárok voči žalovanému vyplývajúci z Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2. Uvedené potvrdil aj JUDr. P. P., správca konkurznej podstaty PB Power Trade, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru šlo medzi žalovaným, PB Power Trade a úpadcom o kruhové obchodovanie, síce na základe analýzy dospel k záveru, že na tomto obchode bol v konečnom dôsledku ziskový žalovaný, avšak len 300.000,-

Eur, neskôr v priebehu svojho výsluchu potvrdil, že žalovanému nezostalo z trojkruhového obchodu nič. Napokon aj žalobca sa v súvisiacom spore vyjadril, že to vyzerá na kruh medzi úpadcom, žalovaným a PB Power Trade. Uvedené vyplýva z oznámenia Prima banky o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu zo dňa 1.3.2016 (Trestné oznámenie). Uvedené konštatuje aj okresný súd v odseku 8 rozsudku č. k. 10Cb/5/2014-318 zo dňa 24.6.2019, vydanom v súvisiacej veci. Na vznik osobitného záväzkovoprávneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje kumulatívne splnenie viacerých zákonných predpokladov, a to objektívna fakticita vzniku a existencie majetkovej výhody, toto obohatenie musí ísť na úkor iného (to znamená, že majetkový prírastok jedného subjektu sa musí prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu) - kauzálna väzba na úkor iného a protiprávnosť. Žalovaný nikdy nezískal objektívnu majetkovú výhodu na úkor úpadcu v prisúdenej sume. Takmer rovnakú sumu, akú žalovaný zaplatil úpadcovi, žalovaný následne zaplatil spoločnosti PB Power Trade (cez Prima banku) a PB Power Trade cez derivátové kontrakty zaplatil všetky peniaze späť úpadcovi. Ak by mal žalovaný zaplatiť žalobcovi cca. 45 mil. Eur, úpadca by sa bezdôvodne obohatil, pretože žalovaný by mu zaplatil to, čo už mu raz zaplatil tak ako sa dohodli. Všetky peniaze, ktoré boli žalovanému zaplatené úpadcom na základe Rámcovej zmluvy v spojení s Individuálnymi kontraktmi 1 a 2 boli následne zaplatené na základe Rámcovej zmluvy 2 PB Power Trade, ktorá je dcérskou spoločnosťou úpadcu. PB Power Trade na základe ďalšej rámcovej zmluvy zaplatila tieto peniaze späť úpadcovi, t. j. všetky peniaze, ktoré dnes žalobca požaduje vrátiť, boli úpadcovi vrátené. To bolo predmetom dohody medzi PB Power Trade, žalovaným a úpadcom. Vystihla to Ing. E. G., ktorá skonštatovala, že medzi stranami trojkruhového obchodu nemohlo byť finančné vysporiadanie, keď na jednej strane a aj na druhej strane stála spoločnosť PB Power Trade (úpadca je väčšinovým akcionárom PB Power Trade). Okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s ním konštatovanou simuláciou právnych úkonov tohto trojkruhového obchodu. Okresný súd zadefinoval simulovaný právny úkon a disimulovaný právny úkon, avšak vôbec, resp. v dostatočnom rozsahu sa nevysporiadal s platnosťou disimulovaného právneho úkonu, ale bez náležitého odôvodnenia a posúdenia ho posúdil ako neplatný právny úkon. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva a samotnej logike trojkruhového obchodu absolútne neodporuje konštrukcia, ak uzatvorených právnych úkonov nenastane v rovnakom okamihu, ale nastane s určitým časovým odstupom. Je potrebné dodať, že takýto druh kontraktácie sa priam za daných okolností predovšetkým z dôvodu právnej istoty vyžaduje. K uzatvoreniu trojkruhového obchodu ani nemusí dôjsť za súčasného uzavretia trojstrannej zmluvy, ako na to mylne a ničím neodôvodnene poukazuje okresný súd, ktorý náležite a dostatočne neodôvodnil konštrukciu o trojstrannom právnom úkone, ale bez náležitého odôvodnenia argumentáciu žalovaného odmietol. Okresný súd sa absolútne nezaoberal možnosťou uzatvorenia série dvojstranných právnych úkonov, a síce možnosťou, že subjekt A (PB Power Trade) uzatvorí zmluvu so subjektom B (žalovaný) a subjekt B (žalovaný) tiež uzatvorí zmluvu so subjektom C (úpadca) a tiež subjekt A (PB Power Trade) uzatvorí zmluvu so subjektom C (Úpadca). Judikát, na ktorý poukazoval okresný súd bol v tomto prípade aplikovaný nesprávne. V rovine simulovaného a disimulovaného úkonu v prípade trojkruhového obchodu za účasti troch účastníkov je zrejmé, že tak simulované právne úkony boli na seba naviazané dvojstranné právne úkony medzi PB Power Trade a žalovaným, PB Power Trade a úpadcom a tiež medzi úpadcom a žalovaným, a tiež disimulované právne úkony boli na seba naviazané dvojstranné právne úkony medzi PB Power Trade a žalovaným, PB Power Trade a úpadcom a tiež medzi úpadcom a žalovaným. Nemožno teda tvrdiť, že simulované právne úkony neboli uzatvorené medzi tými istými účastníkmi ako disimulované právne úkony, a z toho dôvodu vyvodzovať neplatnosť disimulovaných právnych úkonov, ktoré by mali platiť v zmysle ust. § 41 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd jednotlivé zložky platnosti a účinnosti disimulovaného právneho úkonu neskúmal, ale automaticky prijal záver o neplatnosti trojkruhového obchodu. Pokiaľ okresný súd konštatoval, že hospodársky či ekonomický dôvod účasti žalovaného na obchodovaní nie je známy, a preto nie je zrejmé, z akého právneho dôvodu prijímal plnenie od úpadcu, sám potvrdil, že nezistil náležité skutkový a právny stav. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovaný sa obohatil na úkor úpadcu. Záonné predpoklady vzniku záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/361/2016). Z dokazovania vyplynulo, že právnym dôvodom zaplata sumy vo výške 45 mil. Eur bol trojkruhový obchod medzi tromi účastníkmi, hoci aj disimulovaný, čo potvrdila každá jedna zainteresovaná strana (žalovaný, Ing. E. G., ako štatutár PB Power Trade a úpadcu, JUDr. P. P., ako správca PB Power Trade a žalobca ako správca úpadcu). Žalobca nepreukázal, prečo by sa mali platby, ktoré úpadca navrhol a opakovane a vedome platil viac ako dva roky, mali považovať za bezdôvodné obohatenie. Okresný súd postihol žalovaného za skutočnosť, že údajne nepreukázal právny dôvod, na základe ktorého plnenie prijal, avšak nepostihol žalobcu za to, že nepreukázal dôvody, prečo úpadca dlhodobo a systematicky posielal finančné plnenia

žalovanému. Žalobca nepreukázal, že išlo napr. o konanie úpadcu v omyle a pod. Žalovaný realizoval platby smerom k PB Power Trade prepojenej na úpadcu, ktoré boli následne aj prevedené naspäť na úpadcu. Okresný súd tieto platby neskúmal a realnosť trojstranného obchodu (či už ako obchodu s finančnými derivátmi alebo iného disimulovaného trojstranného obchodu) vylúčil bez toho, aby bolo presvedčivo toto vylúčenie potvrdené (preskúmanie argumentov okresného súdu, vrátane: časového odstupu jedného roka Rámcovej zmluvy a Rámcovej zmluvy 2.

11. Žalobca úpadcu vykreslil ako „poškodeného“ a osobu oprávnenú požadovať od žalovaného sumu vo výške cca. 45 mil. Eur s prísl. napriek tomu, že tieto peniaze do konkurznej podstaty úpadcu nepatria, pričom úmyselne zamlčuje ďalšie súvisiace skutkové okolnosti preukazujúce jej nepoctivé konanie, ktoré nepožíva právnu ochranu. Žalobca musel mať už pri podávaní žaloby vedomosť o existencii trojkruhového obchodu, takisto z účtovníctva úpadcu musel vedieť o tom, že úpadca prijal od PB Power Trade cca. 45 mil. Eur, a teda, že peniaze, ktoré žalobou požaduje zaplatiť od žalovaného už boli úpadcovi zaplatené späť. Napokon, najväčším veriteľom úpadcu je Prima banka, ktorá sama v Trestnom oznámení tvrdí, že všetky peniaze boli zaplatené späť úpadcovi. Poukázal na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 262 Obchodného zákonníka, čl. 5 Civilného sporového poriadku. Žaloba predstavuje zjavné zneužitie práva, nakoľko účelom výkonu žalovaných práv nie je realizácia oprávnených hospodárskych záujmov, ale neoprávnené obohatenie na úkor žalovaného, ktoré mu spôsobí likvidačnú ujmu, a preto mal okresný súd žalobu v zmysle čl. 5 Civilného sporového poriadku zamietnuť.

12. V prípade, ak sú Rámcová zmluva a Individuálne kontrakty 1 a 2 neplatné, nielen žalovaný by mal povinnosť vrátiť bezdôvodné obohatenie, ale aj úpadca by musel vrátiť žalovanému derivátové operácie (deriváty). Nakoľko takáto naturálna reštitúcia zo strany úpadcu v konkurze už nepodnikajúceho a nevykonávajúceho derivátové operácie nie je možná, mal by úpadca vrátiť žalovanému relutárnu, t. j. peňažnú náhradu rovnajúca sa kúpnej cene, ktorú úpadca zaplatil žalovanému. Vzájomne podmienené nároky by tak splynuli na nulu. Okresný súd sa vzájomnou reštitučnou povinnosťou zmluvných strán vôbec nezaoberal. Okresný súd mohol žalobe vyhovieť len v prípade, keby vo výroku rozsudku mohol vyjadriť synalagmatický záväzok žalovaného a úpadcu, ako účastníkov neplatnej, či zrušenej zmluvy na vrátenie plnení z oboch strán. Už len z dôvodu, že žalobný petit neobsahuje vzájomné plnenia, t. j. synalagmatický záväzok v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka, nebolo možné žalobe vyhovieť a nebolo potrebné ani vo veci vykonávať dokazovanie v akomkoľvek smere.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 25.9.2017 vzniesol námietku, že mu okresný súd nedal možnosť vyjadriť sa k návrhu žalobcu na zmenu žaloby zo dňa 12.6.2017, predtým ako ju uznesením pripustil. Nesúhlasí so záverom okresného súdu v zmysle odseku 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Napriek tomu, že ust. § 142 Civilného sporového poriadku vyslovene nezakotvuje povinnosť súdu umožniť strane vyjadriť sa k návrhu na zmenu žaloby, toto jej právo vyplýva z princípu kontradiktórnosti civilného procesu a tiež zo samotného zmyslu tohto ustanovenia. Pri rozhodovaní o zmene žaloby je súd povinný prihliadať aj na práva žalovaného reagovať na návrh na zmenu žaloby. Podľa § 142 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd o prípustnosti zmeny žaloby rozhoduje spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, čo ipso facto znamená, že druhá strana, ktorá je na pojednávaní prítomná, má možnosť sa k navrhovanej zmene vyjadriť. Pokiaľ však ide o zložitú zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní, nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby bezprostredne na tento návrh reagoval. Dokonca, ak žalovaný žiada primeraný čas na vyjadrenie k zmene žaloby, je potrebné, v záujme práva na spravodlivý proces, aby súd pojednávanie odročil a určil žalovanému primeranú lehotu na vyjadrenie. O to viac, že proti uzneseniu o pripustení návrhu na zmenu žaloby nie je prípustné odvolanie. K záveru, že druhá strana má mať právo vyjadriť sa k navrhovanej zmene žaloby vedie aj ust. § 142 ods. 1 Civilného sporového poriadku o zmene žaloby uplatnenej podaním mimo pojednávaní - súd má o nej rozhodnúť znova na pojednávaní, a to na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po uplatnení zmeny žaloby. Slovné spojenie „v rozsahu, ktorý určí zákon“ nachádzajúce sa v čl. 9 Civilného sporového poriadku predstavuje limity kontradiktórnosti civilného procesu spôsobené tzv. sudcovskou koncentráciou konania a v žiadnom prípade ho nemožno vykladať tak, ako si ho vložil okresný súd, a to že nie je pri jednotlivom type úkonu povinný dať sa vyjadriť protistrane, pokiaľ mu to zákon neukladá.

14. Okresný súd v odseku 5 napadnutého rozsudku vymenúva dôkazy, ktoré vykonal za účelom zistenia skutkového stavu. Žalovaný však v priebehu tohto sporu navrhol, aby okresný súd vykonal ďalších

dvadsaťtri dôkazov, prostredníctvom predložených listín, návrhom na uloženie edičnej povinnosti žalovaného (?) alebo výsluchom znalca. Konkrétne ide o dôkazy: návrh Prima banky na vydanie platobného rozkazu zo dňa 7.10.2014 s opravným podaním zo dňa 10. 11. 2014, platobný rozkaz Okresného súdu sp. zn.: 10Cb/5/2014, odpor žalovaného proti platobnému rozkazu, vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.2.2015 v právnej veci vedenej na Okresnom súde pod sp. zn.: 10Cb/5/2014, žaloba správcu konkurznej podstaty spoločnosti PB Power Trade o určenie neúčinnosti právnych úkonov a zaplatenie sumy vo výške 1.615 118,40 Eur s príslušenstvom, vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.1.2016 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn.: 26Cbi/25/2015, uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 4K/25/2014-120 zo dňa 17.3.2015, znalecký posudok č. 3/2017 zo dňa 5.12.2017 vypracovaný Ing. Jozefom Holjenčíkom, rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 10.10.2013, č. 0133/2013/E-PE, list žalovaného zo dňa 6.11.2013 adresovaný Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 10.11.2014 o zastavení konania o udelenie pokuty, fotokópia listu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 10.10.2013, úplný výpis z Obchodného registra Slovenskej republiky ohľadom žalovaného, návrh na vykonanie výsluchu znalca - Ing. Tomáša Sýkoru (zápisnica o pojednávaní zo dňa 9. 4. 2018 a ods. 33 a nasl. podania žalovaného zo dňa 18. 4. 2018), výpisy z bankového účtu žalovaného za obdobie od 8.2.2013 do 18.9.2014, čestné vyhlásenie Ing. E. G. zo dňa 29.10.2018, návrh na vyžiadanie výpisov z účtov úpadcu, faktúr a zmlúv, na základe ktorých si úpadca a spoločnosť PB Power Trade vyplácali peňažné prostriedky, oznámenie spoločnosti Prima banka o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu zo dňa 1.3.2016 (zápisnica o pojednávaní zo dňa 7. 11. 2018), zápisnica o výsluchu Ing. Petra Benčíča (zápisnica o pojednávaní zo dňa 7.11.2018), zápisnica o výsluchu Ing. E. G. (zápisnica o pojednávaní zo dňa 7.11.2018), časť súpisu všeobecnej podstaty úpadcu (zápisnica o pojednávaní zo dňa 7. 11. 2018), rozsudok okresného súdu sp. zn. 10Cb/5/2014 zo dňa 24.6.2019, zápisnica o pojednávaní konajúceho zo dňa 7.4.2016 vo veci okresného súdu sp. zn. 10Cb/5/2014. Tým, že okresný súd nevykonal až dvadsaťtri dôkazov navrhnutých žalovaným, sťažil jeho pozíciu a neodôvodnene sa vzdialil od čo najväčšej možnej miery zistenia skutkového stavu. Všetky dôkazy smerovali k preukázaniu základu procesnej obrany žalovaného, že neboli naplnené základné predpoklady potrebné pre vznik bezdôvodného obohatenia. Okresný súd odôvodnil len nevykonanie výsluchu Ing. Tomáša Sýkoru a neuloženie edičnej povinnosti, zvyšných dvadsaťjeden návrhov neodôvodnil vôbec, hoci na to bol povinný podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Nemožno sa stotožniť so záverom okresného súdu, že predmetom dokazovania nemala byť aj povaha obchodovania s derivátmi, nakoľko žalovaný od začiatku deklaroval, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu mal charakter obchodovania s derivátmi, t. j. právna povaha zmluvného vzťahu bolo od počiatku sporná.

15. Okresný súd sa nevyjadril k odstúpeniu žalobkyne od Individuálnych kontraktov 1 a 2 (úkonom odstúpenia žalobca vlastne potvrdil, že tieto kontrakty v danom čase považoval za platné), nedostatočne odôvodnil údajnú neplatnosť Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2, nijako neodôvodnil prečo neaplikoval základné princípy týkajúce sa neplatnosti právnych úkonov, na ktoré poukazoval žalovaný. Nedostatočne odôvodnil prečo nemá úpadca niesť zodpovednosť za prípadnú neplatnosť právnych úkonov. Nijako sa nevysporiadal s kompenzačnou námietkou žalovaného, nezaoberal sa vzájomnou reštitučnou povinnosťou strán sporu, nijako neodôvodnil splnenie základných predpokladov vzniku bezdôvodného obohatenia (ani ich nespomenul), nedostatočne odôvodnil neplatnosť ním tvrdeného disimulovaného právneho úkonu a iné. Okresný súd sa nevysporiadal s námietkou zaujatosti JUDr. P. P. a ani s námietkou nesprávnej výšky uplatneného nároku. Rozsudok je tak nezrozumiteľný a nepreskúmateľný, že predstavuje nesprávny procesný postup, ktorým okresný súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Žalobca odvolanie nepodal k odvolaniu žalovaného sa vyjadril a uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Nie je pravda, že by sa Individuálny kontrakt 1 a 2 zhodoval v podstatných náležitostiach s Rámcovou zmluvou, a to najmä z dôvodu, že predmet ich plnenia je zjavne odlišný. Zatiaľ čo predmetom Rámcovej zmluvy by malo byť obchodovanie so zaistovacími derivátmi, tak predmetom Individuálneho kontraktu 1 a 2 by mal byť v zmysle ich znenia predaj elektrickej energie. Navyše vzor individuálneho kontraktu podľa prílohy Rámcovej zmluvy nie je zhodný s Individuálnym kontraktom 1 a 2. Správanie žalovaného ani nezodpovedalo zneniu Rámcovej zmluvy a Individuálneho kontraktu 1 a 2, nakoľko žalovaný nikdy neposkytol žiadne z plnení, na ktoré sa v týchto zmluvách zaviazal, čo sa v konaní preukázalo tým, že nevedel vysvetliť čo malo byť poskytnuté ako protihodnota za platby žalobcu vykonané v jeho prospech. Predmetom konania pred prvoinštančným

súdom boli práva žalobcu spojené s platbami vykonanými v prospech žalovaného. Žalovaný v priebehu konania nepreukázal poskytnutie žiadneho protiplnenia za platby poskytnuté mu žalobcom, na ktoré sa žalovaný odvoláva. O priznanom nároku nemôžu byť žiadne pochybnosti, vzhľadom na neposkytnutie akéhokoľvek protiplnenia za vykonané platby. Ak by aj boli predmetné zmluvy platné, tak je očividné, že na základe odstúpenia od zmlúv vykonaného žalobcom by bol žalovaný povinný platby vrátiť späť v ich plnej výške z dôvodu neposkytnutia akéhokoľvek protiplnenia. Je vylúčené aby žalobca zodpovedal za neplatnosť dvojstranného právneho úkonu medzi ním a žalovaným, do ktorého žalovaný dobrovoľne vstúpil, a ktorý mohol žalovaný ako obchodný partner upravovať pripomienkami počas rokovaní o zmluvách. Žalobca sa nedopustil protiprávneho konania a nejde o zneužitie práva, keď sa domáha vrátenia platieb od obchodného partnera, ktorý mu za vykonané platby neposkytol žiadne protiplnenie. Nie je zrejme žalobcovi ako je možné čerpať z obchodného vzťahu pri ktorom za platby v hodnote 45.352.196,01 Eur nie je poskytnuté žiadne protiplnenie.

Ak má pre obe zmluvné strany platiť princíp záväznosti zmlúv, tak žalovaný mal za platby vykonané žalobcom poskytnúť žalobcovi plnenie podľa príslušnej zmluvy. Vo vzťahu k údajnému nespochybnému neplatnosti právneho úkonu poukázal na to, že podmienkou absolútnej neplatnosti právneho úkonu nie je vytknutie tejto neplatnosti. Pokiaľ ide o tvrdenie o údajnej škode a zodpovednosti žalobcu za škodu, tak žalovaný v konaní pred prvoinštančným súdom nepreukázal, že by mu konaním žalovaného (zaplatením platieb podľa žaloby) vznikla akákoľvek škoda a vôbec nepreukázal, že by za túto údajnú škodu nejakým spôsobom zodpovedal žalobca. Ak chcel žalovaný tvrdiť, že má voči Žalobcovi nárok na náhradu škody, tak si mal tento nárok uplatňovať už v konaní pred prvoinštančným súdom, napríklad uplatnením hmotnoprávnej námietky. Žalovaný to nespravil, a preto s ohľadom na ust. § 366 Civilného sporového poriadku sú jeho tvrdenia o škode a zodpovednosti za škodu v odvolacom konaní bezpredmetné. Údajný kruhový obchod nijak nevyplýva na nárok žalobcu uplatňovaný v tomto konaní. Z pohľadu záväzkového práva je pre žalobcu úplne bezpredmetné, že žalovaný mal údajne vykonať nejaké platby v prospech spoločnosti PB Power Trade, a.s. Ani vlastnícka štruktúra PB Power Trade, a.s. a žalobcu v čase týchto údajných platieb nijak nemení skutočnosť, že údajné platby žalovaného voči PB Power Trade, a.s. nie sú plnením poskytnutým žalobcovi. Toto je zrejme najmä zo skutočnosti, že vlastníctvo akcií v spoločnosti nezakladá povinnosť alebo právo vlastníka akcií plniť záväzok alebo prijať plnenie za spoločnosť a rovnako vlastníctvo akcií nezakladá ani vlastnícke právo k peňažným prostriedkom danej spoločnosti. Žalovaný nedokázal počas priebehu celého konania popísať, čo malo byť predmetom tvrdeného kruhového obchodovania medzi spomínanými stranami. Z vykonaného dokazovania je totiž zjavné, že medzi stranami nedochádzalo k dodávkam elektrickej energie a ak by malo ísť o obchodovanie s derivátmi v údajnom kruhovom obchode, je nevyhnutné, aby do takéhoto obchodu v určitom štádiu vstúpila samotná komodita, nakoľko až jej vstupom dôjde k vyrovnaniu rozdielu medzi treťou osobou, ktorá zabezpečuje derivátový obchod medzi dvoma subjektami prostredníctvom stabilizácie ceny. Z vykonaného dokazovania (najmä výsluchu Ing. E. G.) ale vyplýva, že v predmetnom obchode k vstupu komodity (elektrickej energie), uvedeným spôsobom nikdy neprišlo, čo samo o sebe odporuje charakteru a podstate derivátových obchodov ako takých. V konaní pred prvoinštančným súdom sa nepreukázala spojitosť medzi Rámcovou zmluvou a Individuálnymi kontraktmi 1 a 2 a tiež, že sa nijak nepreukázala akákoľvek viazanosť medzi zmluvnými vzťahmi žalobcu a žalovaného s ich zmluvnými vzťahmi so spoločnosťou PB Power Trade, a.s.. Z dokazovania vyplynulo, že sa vždy malo jednať iba o separátne kontrakty. Žalobca odmieta, že by uplatňovanie práv v tomto konaní malo prvky zneužitia práva a nemalo by podliehať právnej ochrane. Je vylúčené aby zákonný nárok žalobcu na vydanie vykonaných peňazí poskytnutých v platbách opísaných v žalobe, za ktoré sa žalobcovi nedostalo žiadneho plnenia, predstavovalo zneužitie práva. Žalobcovi ďalej nie je zrejme, ako mu mali byť peniaze požadované podanou žalobou vrátené, nakoľko žalovaný v priebehu konania nepredložil ani jeden dôkaz preukazujúci ich zaslanie na účet žalobcu. Tvrdenie žalovaného, že v prípade neplatnosti Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2 vzniká vzájomná reštitučná povinnosť, v kontexte skutočnosti, že za platby v hodnote 45.352.196,01 Eur neposkytol žalobcovi žiadne protiplnenie, je nezmyselné. Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na vydanie žiadneho plnenia. V prípade, že by súd dal okresný súd žalovanému možnosť vyjadriť sa k návrhu na zmenu žaloby pred rozhodnutím o zmene žaloby, tak by žalovaný aj tak nemal k dispozícii žiaden procesný prostriedok na zamedzenie uplatneniu práva žalobcu na zmenu žaloby. Okresný súd postupoval správne, keď v súlade s princípom procesnej ekonomie umožnil debatu o podanom návrhu na zmenu žaloby, až po vydaní uznesenia o pripustení zmeny žaloby. Takýto postup rozhodne neznamená porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces, keďže žalovanému nebolo uprené žiadne procesné právo a k návrhu na zmenu žaloby mal možnosť vyjadriť sa ešte v konaní pred prvoinštančným súdom. Žalovaný mal možnosť predkladať dôkazy od 6.9.2016, kedy mu bola doručená žaloba. Dôkazy, ktoré sa okresný súd v súlade s Civilným sporovým

poriadkom rozhodol nevykonať zjavne nesmerovali k tomu, aby preukázali skutkové tvrdenia žalovaného alebo vyvrátili nárok žalobcu uplatnený žalobou. Žalobca považuje odôvodnenie rozsudku za dostatočne zrozumiteľné.

17. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný tak, že opätovne poukázal na to že Rámcová zmluva v čl. III. ods. 1 predpokladá uzatvorenie individuálneho kontraktu. Aj keď obsah Individuálnych kontraktov 1 a 2 úplne totožne nekopíruje ich vzor v zmysle prílohy č. 1 Rámcovej zmluvy, zhodujú sa s týmto vzorom v podstatných náležitostiach, a to v zmluvných stranách a parametroch plánu dodávky, tak ako sú vymedzené aj v čl. III. ods. 1 Rámcovej zmluvy (dát. začiatku, dát. ukončenia, od hod., po hod., zml. výkon, zml. množstvo, zml. cena a celková cena), čo sú parametre potrebné pre obchodovanie s finančnými derivátmi. Súvislosť Individuálnych kontraktov a Rámcovej zmluvy bola v priebehu tohto sporu preukázaná. V spore bolo preukázané, že Rámcovú zmluvu spolu s Individuálnymi kontraktmi 1 a 2 pripravoval úpadca, a to najmä čestným vyhlásením a následne aj svedeckou výpoveďou Ing. E. G.. Úpadca nemôže mať prospech z toho, že konal v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a vymyslel, navrhol a pripravil údajne neplatné zmluvy. Ak Okresný súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške cca. 45 mil. Eur z nejakého titulu alebo na podklade skutočností, že malo ísť o bezdôvodné obohatenie, bol povinný sa vysporiadať aj s otázkou zavinenia zo strany úpadcu. V priebehu sporu žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku, s ktorou sa okresný súd nevysporiadal (vyjadrenie žalovaného zo dňa 31.10.2018). Žalovaný v spore namietal a preukazoval, že okrem Rámcovej zmluvy a Individuálnych kontraktov 1 a 2 existovali obdobné a s nimi súvisiace zmluvy uzatvorené medzi žalovaným a PB Power Trade a tiež medzi PB Power Trade a úpadcom. Tieto zmluvy zabezpečovali obchodovanie s derivátmi - faktoringová linka predstavujúca kruhový obchod, na základe ktorého dochádzalo ku kruhovému toku peňazí od úpadcu cez žalovaného a PB Power Trade naspäť úpadcovi. Tento kruhový tok peňazí bol v konaní preukázaný a mal byť dokreslený uložením edičnej povinnosti žalobcovi (navrhnuté žalovaným), aby okresnému súdu predložil výpisy z účtov úpadcu, faktúr a zmlúv, na základe ktorých si úpadca a spoločnosť PB Power Trade vyplácali peňažné prostriedky. Neexistuje rozumný dôvod, prečo Okresný súd vykonanie tohto dôkazu opomenul, resp. ho odmietol. Vykonštruovanie pohľadávky úpadcu v sume vyše 45 mil. Eur s príslušenstvom voči žalovanému sa vzpiera elementárnej ekonomickej logike, lebo žiadna porovnateľná suma nechýba veriteľom v konkurze úpadcu. Z verejne dostupných zdrojov vyplýva, že veritelia si do konkurzu prihlásili voči úpadcovi len sumu vo výške 7 855 630,45 EUR. Z verejne dostupných údajov vyplýva, že majetok úpadcu bol ku dňu vyhlásenia konkurzu, t. j. ku dňu 12. 11.2014 len cca. 2,12 mil. Eur (z toho približne 1,83 mil. Eur sú podielové cenné papiere, pravdepodobne akcionársky podiel v dcérskej spoločnosti PB Power Trade). Z celkovej výšky majetku úpadcu tvorili pohľadávky úpadcu iba 236.000,- Eur. Žiadnych 45 mil. Eur v podobe akejkoľvek pohľadávky, či už voči žalovanému alebo inému veriteľovi v majetku úpadcu nefiguruje. V súpise všeobecnej podstaty, ktorý bol zostavený ku dňu 8.1.2015, ktorý vytvorila predchádzajúca správkyňa JUDr. F. C. sa nenachádza žiadna pohľadávka voči žalovanému. Súpisová hodnota všeobecnej podstaty bola len 287.246,68 Eur. Až žalobca (v poradí tretí správca konkurznej podstaty úpadcu) prišla s konštrukciou o údajnom bezdôvodnom obohatení žalovaného voči úpadcovi, podal žalobu a zároveň doplnil údajnú pohľadávku voči žalovanému do všeobecnej podstaty žalovaného. Po pripočítaní údajnej pohľadávky voči žalovanému (zabezpečenej záložným právom zriadeným súdom na majetku žalovaného) má mať úpadca v konkurze majetok blížiaci sa s príslušenstvom k 50 mil. Eur a záväzky iba na úrovni cca 2,2 mil. Eur. V takomto prípade ani nemal byť na majetok úpadcu vyhlásený konkurz, nakoľko by išlo o mimoriadne bonitnú spoločnosť s ďaleko väčším majetkom ako záväzkami, resp. konkurz na majetok úpadcu by mal byť zrušený, pretože tu nie sú predpoklady na konkurz. V ostatnom uviedol identické argumenty z odvolania. Pripojil Výpisy z Obchodného vestníka ohľadom prihlásených pohľadávok, Účtovnú súvahu Úpadcu ku dňu 12. 11. 2014, Súpis všeobecnej podstaty ku dňu 8.1.2015, Doplnenie súpisu všeobecnej podstaty zo dňa 15. 4. 2016, ďalšie výpisy z Obchodného vestníka ohľadom prihlásených pohľadávok V Bratislave dňa 7.8.2020.

18. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a uviedol, že žalovaný v konaní nepreukázal, že by na základe spomínaných zmlúv poskytol žalobcovi akékoľvek plnenie a odvolávanie sa obchodovanie považujeme za bezpredmetné, nakoľko aj pri takomto obchode by do samotného obchodu v istom momente musela vstúpiť komodita, ktorej sa malo obchodovanie týkať. Je vylúčené, aby žalobca zodpovedal za neplatnosť dvojstranného právneho úkonu medzi ním a žalovaným, do ktorého žalovaný dobrovoľne vstúpil. Tvrdenie o tom, že návrh znenia kontraktov mal byť pripravovaný úpadcom považuje žalobca za bezpredmetné, nakoľko bez ohľadu na pripravené znenie návrhu kontraktov nie je návrh na uzatvorenie kontraktu pre žalovaného

nijak záväzný dokým sám žalovaný neprejaví svoju vôľu byť ním viazaný. Zaslania návrhu zmluvy tak nemožno považovať za protiprávne konanie, ktoré by akokoľvek zakladalo zodpovednosť za údajnú škodu. Vo vzťahu k údajnému vzneseniu kompenzačnej námietky vyjadrením žalovaného zo dňa 31.10.2018 žalobca uviedol, že vznesená námietka nespĺňala náležitosti potrebné pre jej pripustenie. Kompenzačná námietka predstavuje hmotnoprávnu námietku podľa ust. § 152 Civilného sporového poriadku. Na podanie, ktorým strana sporu vznáša hmotnoprávnu námietku, sa vzťahujú obdobné obsahové požiadavky ako na žalobu. Rovnako ako žalovaný nárok, aj hmotnoprávna námietka musí byť vymedzená opisom rozhodujúcich skutočností. Z hľadiska procesného práva o pohľadávke, ktorá sa má započítať so žalovaným nárokom uviesť skutkové tvrdenia v takom rozsahu, akoby táto pohľadávka bola samostatným predmetom sporu. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno údajnej započítavanej pohľadávky je rovnaké ako bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno žalovanej pohľadávky. V podaní žalovaného zo dňa 31.10.2018 ale vo vzťahu k údajnému nároku na náhradu škody absentujú podstatné skutkové tvrdenia týkajúce sa splnenia základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to najmä vo vzťahu k údajnému protiprávnemu konaniu, údajnej škode a jej výške (vôbec nie je zrejmé ako chce žalovaný určiť výšku škody) a kauzálnemu nexusu medzi údajným protiprávnym konaním a údajnou škodou. Okresný súd nebol povinný sa takouto kompenzačnou námietkou nespĺňajúcou náležitosti podania podľa Civilného sporového poriadku vôbec zaoberať. Tvrdenia žalovaného o tom, že z dôvodu údajného kruhového obchodu nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu považuje žalobca za bezpredmetné a v celom rozsahu sa odvoláva na svoje vysvetlenie uvedené vo vyjadrení k odvolaniu. Ani prípadný kruhový obchod nijak nevylučuje vznik bezdôvodného obohatenia a nie je úlohou súdu, aby v prípade sporu medzi dvoma sporovými stranami skúmal obsah záväzkov medzi žalobcom a treťou osobou, ktoré nemajú vplyv na nárok uplatňovaný v konaní. Aj keď platí všeobecná edičná povinnosť, tak táto nezakladá právo žiadnej zo sporových strán na vyžadovanie si akýchkoľvek informácií ale iba tých, ktoré súvisia s predmetom konania. Edičná povinnosť nemôže byť prostriedkom na obchádzanie bankového, daňového alebo obchodného tajomstva a má byť uplatnená iba v nevyhnutnom rozsahu, tak aby bolo možné zistiť skutkové okolnosti podstatné pre rozhodnutie o veci. Vo vzťahu k tvrdenia žalovaného týkajúcich sa pohľadávok, ktoré mali byť celkovo prihlásené do konkurzu úpadcu, nezahrnutia žalovanej pohľadávky do súpisu majetku úpadcu, údajného nesplnenia podmienok na vyhlásenie konkurzu na úpadcu žalobca uviedol, že prihlásenie pohľadávky do konkurzu je v zmysle ust. § 28 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len zákon konkurze a vyrovnaní) vecou veriteľa, úpadca nezodpovedá za prihlásenie alebo neprihlásenie akejkoľvek pohľadávky do konkurzu. Je úplne bežné, že nie všetok majetok úpadcu v konkurze je zistený hneď na začiatku konkurzného konania a majetok sa do súpisu dopíše po tom, ako ho správca zistí. Prvý a druhý správca úpadcu vykonávali svoju funkciu pomerne krátku dobu a v čase keď boli správcami nemuseli mať k dispozícii všetky podklady z účtovníctva úpadcu. Žalobca zahrnul pohľadávku do súpisu majetku v súlade so zákonom o konkurze a vyrovnaní po tom ako ju zistil. Splnenie alebo nesplnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu posudzuje príslušný konkurzný súd, pričom posúdenie tejto otázky nemôže byť predmetom tohto konania.

19. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Odvolací súd prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech boli rozhodnutia vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie a to bez potreby ďalej zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na zrušenie napadnutých výrokov I. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP v sporení s § 391 ods. 1 CSP.

21. Žalobou v spojení s uznesením č. k. 35C/199/2016-410 zo dňa 11.7.2017 (o pripustení zmeny žaloby) sa žalobca voči žalovanému domáha zaplataenia sumy 45.352.196,01 Eur s 8,05 % úrokom z omeškania od 2.4.2016 do zaplataenia a úrokom vo výške 3,45 % ročne zo sumy 774.720,- Eur od 7.2.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 18.2.2013 do zaplataenia, zo sumy 852.192,- Eur od 1.3.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 14.3.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 20.3.2013 do zaplataenia, zo sumy 619.776,- Eur od 26.3.2013 do zaplataenia, zo sumy 600.720,- Eur od 9.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 100.000,- Eur od 10.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 74.000,- Eur od 12.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 604.720,- Eur od 18.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 100.000,- Eur od 18.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 70.000,- Eur od 19.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 650.192,- Eur od 29.4.2013 do zaplataenia, zo sumy 134.000,- Eur od 2.5.2013 do zaplataenia, zo sumy 68.000,- Eur od 3.5.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 9.5.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 20.5.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 29.5.2013 do zaplataenia, zo sumy 164.000,- Eur od 27.6.2013 do zaplataenia, zo sumy 600.720,- Eur od 7.6.2013 do zaplataenia, zo sumy 174.000,- Eur od 12.6.2013 do zaplataenia, zo sumy 550.720,- Eur od 20.6.2013 do zaplataenia, zo sumy 60.000,- Eur od 20.6.2013 do zaplataenia, zo sumy 150.050,- Eur od 1.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 652.192,- Eur od 1.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 50.000,- Eur od 4.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 700.720,- Eur od 9.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 74.000,- Eur od 11.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.000,- Eur od 15.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 720,- Eur od 23.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 30.7.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 8.8.2013 do zaplataenia, zo sumy 300.000,- Eur od 19.8.2013 do zaplataenia, zo sumy 400.720,- Eur od 20.8.2013 do zaplataenia, zo sumy 74.000,- Eur od 23.8.2013 do zaplataenia, zo sumy 470.000,- Eur od 4.9.2013 do zaplataenia, zo sumy 382.192,- Eur od 4.9.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 9.9.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 18.9.2013 do zaplataenia, zo sumy 852.192,- Eur od 26.9.2013 do zaplataenia, zo sumy 34.000,- Eur od 9.10.2013 do zaplataenia, zo sumy 640.720,- Eur od 9.10.2013 do zaplataenia, zo sumy 100.000,- Eur od 9.10.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.770,- Eur od 18.10.2013 do zaplataenia, zo sumy 125.000,- Eur od 4.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 54.720,- Eur od 4.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 595.050,- Eur od 4.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 14.720,- Eur od 12.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 100.000,- Eur od 12.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 660.050,- Eur od 12.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 704.720,- Eur od 19.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 70.000,- Eur od 22.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 802.242,- Eur od 28.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 50.000,- Eur od 2.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 700.720,- Eur od 9.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 74.000,- Eur od 10.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 624.720,- Eur od 19.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 110.050,- Eur od 19.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 40.000,- Eur od 20.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.770,- Eur od 27.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 774.720,- Eur od 10.1.2014 do zaplataenia, zo sumy 760.720,- Eur od 20.1.2014 do zaplataenia, zo sumy 14.000,- Eur od 20.1.2014 do zaplataenia, zo sumy 650.035,17 Eur od 3.2.2014 do zaplataenia, s úrokom vo výške 3,31 % ročne zo sumy 700.035,17 Eur od 12.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 69.104,- Eur od 13.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 50.104,- Eur od 24.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 490.035,17 Eur od 24.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 199.000,- Eur od 25.2.2014 do zaplataenia, zo sumy 300.049,57 Eur od 4.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 546.000,- Eur od 4.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 300.139,17 Eur od 12.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 469.000,- Eur od 13.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 469.139,17 Eur od 21.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 30.000,- Eur od 24.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 300.000,- Eur od 24.3.2014 do zaplataenia, zo sumy 615.283,20 Eur od 2.4.2014 do zaplataenia, zo sumy 319.104,- Eur od 14.4.2014 do zaplataenia, zo sumy 450.035,17 Eur od 14.4.2014 do zaplataenia, zo sumy 369.104,00 Eur od 22.4.2014 do zaplataenia, zo sumy 400.035,17 Eur od 22.4.2014 do zaplataenia, zo sumy 30.000,- Eur od 5.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 15.000,- Eur od 5.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 756.014,40 Eur od 5.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 45.000,- Eur od 6.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 200.035,17 Eur od 14.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 569.104,- Eur od 14.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 200.035,17 Eur od 20.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 570.035,17 Eur od 21.5.2014 do zaplataenia, zo sumy 338.208,- Eur od 6.6.2014 do zaplataenia, zo sumy 430.000,- Eur od 17.6.2014 do zaplataenia, zo sumy 769.139,17 Eur od 27.6.2014 do zaplataenia, zo sumy 39.104,- Eur od 29.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 769.104,- Eur od 7.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 846.014,40 Eur od 8.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 769.104,- Eur od 10.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 59.104,- Eur od 18.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 710.000,- Eur od 18.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 730.000,- Eur od 29.7.2014 do zaplataenia, zo sumy 730.104,- Eur od 8.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 39.000,- Eur od 11.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 700.000,- Eur od 19.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 69.139,17 Eur od 20.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 800.000,- Eur od 27.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 46.014,40 € od 27.8.2014 do zaplataenia, zo sumy 440.104,- Eur od 12.9.2014 do zaplataenia, zo sumy 85.000,- Eur od 18.9.2014 do zaplataenia, zo sumy 229.000,- Eur od 12.9.2014 do zaplataenia.

22. Zamietajúci II. výrok (úrok z omeškania 0,05 % ročne zo sumy 45.352.196,01 Eur od 2.4.2016 do zaplattenia, úrok vo výške 3,45 % ročne zo sumy 774.720,- Eur od 7.2.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 18.2.2013 do zaplattenia, zo sumy 852.192,- Eur od 1.3.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 14.3.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 20.3.2013 do zaplattenia, zo sumy 619.776,- Eur od 26.3.2013 do zaplattenia, zo sumy 600.720,- Eur od 9.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 100.000,- Eur od 10.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 74.000,- Eur od 12.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 604.720,- Eur od 18.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 100.000,- Eur od 18.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 70.000,- Eur od 19.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 650.192,- Eur od 29.4.2013 do zaplattenia, zo sumy 134.000,- Eur od 2.5.2013 do zaplattenia, zo sumy 68.000,- Eur od 3.5.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 9.5.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 20.5.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 29.5.2013 do zaplattenia, zo sumy 164.000,- Eur od 27.6.2013 do zaplattenia, zo sumy 600.720,- Eur od 7.6.2013 do zaplattenia, zo sumy 174.000,- Eur od 12.6.2013 do zaplattenia, zo sumy 550.720,- Eur od 20.6.2013 do zaplattenia, zo sumy 60.000,- Eur od 20.6.2013 do zaplattenia, zo sumy 150.050,- Eur od 1.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 652.192,- Eur od 1.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 50.000,- Eur od 4.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 700.720,- Eur od 9.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 74.000,- Eur od 11.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.000,- Eur od 15.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 720,- Eur od 23.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 30.7.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 8.8.2013 do zaplattenia, zo sumy 300.000,- Eur od 19.8.2013 do zaplattenia, zo sumy 400.720,- Eur od 20.8.2013 do zaplattenia, zo sumy 74.000,- Eur od 23.8.2013 do zaplattenia, zo sumy 470.000,- Eur od 4.9.2013 do zaplattenia, zo sumy 382.192,- Eur od 4.9.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 9.9.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 18.9.2013 do zaplattenia, zo sumy 852.192,- Eur od 26.9.2013 do zaplattenia, zo sumy 34.000,- Eur od 9.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 640.720,- Eur od 9.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 100.000,- Eur od 9.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.770,- Eur od 18.10.2013 do zaplattenia, zo sumy 125.000,- Eur od 4.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 54.720,- Eur od 4.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 595.050,- Eur od 4.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 14.720,- Eur od 12.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 100.000,- Eur od 12.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 660.050,- Eur od 12.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 704.720,- Eur od 19.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 70.000,- Eur od 22.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 802.242,- Eur od 28.11.2013 do zaplattenia, zo sumy 50.000,- Eur od 2.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 700.720,- Eur od 9.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 74.000,- Eur od 10.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 624.720,- Eur od 19.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 110.050,- Eur od 19.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 40.000,- Eur od 20.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.770,- Eur od 27.12.2013 do zaplattenia, zo sumy 774.720,- Eur od 10.1.2014 do zaplattenia, zo sumy 760.720,- Eur od 20.1.2014 do zaplattenia, zo sumy 14.000,- Eur od 20.1.2014 do zaplattenia, zo sumy 650.035,17 Eur od 3.2.2014 do zaplattenia, s úrokom vo výške 3,31 % ročne zo sumy 700.035,17 Eur od 12.2.2014 do zaplattenia, zo sumy 69.104,- Eur od 13.2.2014 do zaplattenia, zo sumy 50.104,- Eur od 24.2.2014 do zaplattenia, zo sumy 490.035,17 Eur od 24.2.2014 do zaplattenia, zo sumy 199.000,- Eur od 25.2.2014 do zaplattenia, zo sumy 300.049,57 Eur od 4.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 546 000,- Eur od 4.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 300.139,17 Eur od 12.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 469.000,- Eur od 13.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 469.139,17 Eur od 21.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 30. 000,- Eur od 24.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 300.000,- Eur od 24.3.2014 do zaplattenia, zo sumy 615.283,20 Eur od 2.4.2014 do zaplattenia, zo sumy 319.104,- Eur od 14.4.2014 do zaplattenia, zo sumy 450.035,17 Eur od 14.4.2014 do zaplattenia, zo sumy 369.104,00 Eur od 22.4.2014 do zaplattenia, zo sumy 400.035,17 Eur od 22.4.2014 do zaplattenia, zo sumy 30.000,- Eur od 5.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 15.000,- Eur od 5.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 756.014,40 Eur od 5.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 45.000,- Eur od 6.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 200.035,17 Eur od 14.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 569.104,- Eur od 14.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 200.035,17 Eur od 20.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 570.035,17 Eur od 21.5.2014 do zaplattenia, zo sumy 338.208,- Eur od 6.6.2014 do zaplattenia, zo sumy 430.000,- Eur od 17.6.2014 do zaplattenia, zo sumy 769.139,17 Eur od 27.6.2014 do zaplattenia, zo sumy 39.104,- Eur od 29.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 769.104,- Eur od 7.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 846.014,40 Eur od 8.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 769.104,- Eur od 10.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 59.104,- Eur od 18.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 710.000,- Eur od 18.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 730.000,- Eur od 29.7.2014 do zaplattenia, zo sumy 730.104,- Eur od 8.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 39.000,- Eur od 11.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 700.000,- Eur od 19.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 69.139,17 Eur od 20.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 800.000,- Eur od 27.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 46.014,40 € od 27.8.2014 do zaplattenia, zo sumy 440.104,- Eur od 12.9.2014 do zaplattenia, zo sumy 85.000,- Eur od 18.9.2014 do zaplattenia, zo sumy 229.000,- Eur od 12.9.2014 do zaplattenia) napadnutého rozsudku nebol napadnutý odvolaním strán, preto nadobudol právoplatnosť.

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne ak I. výrokom žalobe vyhovel (suma 45.352.196,01 Eur, úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 45.352.196,01 Eur od 2.4.2016 do zaplataenia) a III. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

24. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

25. Správne posúdenie otázky vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej), okrem iného, predpokladá, že súdy si náležitým spôsobom ujasnia, čo je na základe obsahu žaloby predmetom konania a čo je právnym dôvodom nároku uplatneného žalobou.

26. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

27. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení ku dňu podania žaloby súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

28. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení (ďalej len zákon o konkurze) oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správca; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

29. Podľa § 45 ods. 1 zákona o konkurze ak úpadca pred vyhlásením konkurzu uzatvoril zmluvu o vzájomnom plnení, ktorú úpadca už splnil, avšak druhá zmluvná strana zmluvu v čase vyhlásenia konkurzu ešte nespĺnila alebo zmluvu splnila len čiastočne, správca môže požadovať splnenie zmluvy alebo môže od zmluvy odstúpiť. Ak druhá zmluvná strana zmluvu o vzájomnom plnení už čiastočne splnila, správca môže od zmluvy odstúpiť len v rozsahu druhou stranou ešte nespĺnených záväzkov.

30. Pravidlá ukončenia zmlúv upravené v zákone o konkurze majú kogentnú povahu, pričom nastupujú vyhlásením konkurzu. Tieto pravidlá nenahrádzajú bežné pravidlá, podľa ktorých možno zmluvu ukončiť, ale tieto pravidlá dopĺňajú, t.j. zmluvu možno naďalej ukončiť podľa vopred dohodnutých pravidiel, prípadne podľa bežných zákonných pravidiel, ak je to pre stranu, ktorá mieni zmluvu ukončiť, výhodnejšie. Nové dopĺňajúce pravidlá pre ukončenie zmlúv platia iba pre zmluvy, ktoré boli uzavreté úpadcom pred vyhlásením konkurzu. Zákon nemá osobitné pravidlá, akým spôsobom sa majú strany vzájomne vysporiadať v prípade ukončenia zmluvy, preto treba aplikovať pravidlá upravené v Občianskom zákonníku alebo Obchodnom zákonníku, prípadne v inom právnom predpise, a to podľa toho, ktorým právnym predpisom sa ukončený právny vzťah spravuje. Zákon tiež nemá osobitné pravidlá, v akej forme má byť ukončenie zmluvy urobené, preto treba aplikovať tie isté pravidlá, ktoré

by sa aplikovali, ak by konkurz nebol vyhlásený. To isté platí pre doručovanie, prípadne odvolanie jednostranného právneho úkonu, ktorým sa zmluva ukončuje. Pokiaľ ide o zmluvu so vzájomným plnením, ktorá bola uzavretá úpadcom pred vyhlásením konkurzu, platia pre ukončenie zmluvy pravidlá: ak úpadca už zmluvu splnil, no druhá zmluvná strana do času vyhlásenia konkurzu zmluvu nesplnila, správca má právo požadovať splnenie zmluvy alebo od zmluvy odstúpiť. Právo voľby má správca podľa toho, čo je pre konkurznú podstatu výhodnejšie.

31. Okresný súd výslovne v napadnutom rozsudku nekonštatuje, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, avšak keďže žalobe vyhovel, mal zrejme za to, že žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v spore. K uvedenému odvolací súd konštatuje, že sa javí, že žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v zmysle § 47 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní (v spojení s § 44 ods. 1, resp. § 45 ods. 1), avšak je nutné, aby sa uvedenou skutočnosťou zaoberal aj okresný súd a pri právnom posúdení aplikoval aj príslušné ustanovenia zákona a uvedené aj náležite odôvodnil postupom podľa § 220 ods. 2 CSP.

32. V konaní nebolo sporné, že zo strany žalobcu (úpadcu) došlo v prospech žalovaného k úhrade peňažného plnenia (ktoré je predmetom žaloby), zároveň nebolo sporné, že zo strany žalovaného nedošlo v prospech žalovaného k žiadnemu fyzickému plneniu (dodávky elektrickej energie) v zmysle posudzovaných zmlúv súdom prvej inštancie (označených v odseku 3). Odvolací súd považoval za dôvodný postup súdu prvej inštancie, ktorý sa v dokazovaní zamerlal na zistenie vôle zmluvných strán pri uzatváraní právnych úkonov a existenciu právneho titulu vo vzťahu k vykonaným peňažným plneniam. Avšak záver okresného súdu, v zmysle ktorého priznal žalobcovi žalovanú sumu (i. vyhovujúcim výrokom) ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj záver, že v konaní nebola preukázaná existencia právneho dôvodu, pre ktorý žalovaný vstúpil do právneho vzťahu a zároveň čo malo byť obsahom právneho vzťahu medzi úpadcom a žalovaným, považuje odvolací súd s ohľadom na nižšie uvedené prinajmenšom za predčasný.

33. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Inštitút bezdôvodného obohatenia upravuje Občiansky zákonník vo svojej VI. časti, tretej hlave, ustanovenia § 451 - § 459. Všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia je zakotvená v Občianskeho zákonníka, ktoré zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie, o čo sa povinný obohatil. Konkrétne skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia sú taxatívne vymenované v § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a patrí k nim i plnenie z neplatného právneho úkonu. Špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k neplatnej alebo zrušenej zmluve je Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je každý z účastníkov takejto zmluvy povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Toto ustanovenie má teda reštitučný charakter spočívajúci v obnovení predchádzajúceho stavu. V každom prípade vzniku bezdôvodného obohatenia ustanovenie Občianskeho zákonníka zakotvuje povinnosť jeho predmet vydať tomu, na úkor koho bol získaný.

35. Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí totiž preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

36. Podľa § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy, ods. 2 v prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá, ods. 3 pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom

vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí.

37. Obchodný zákonník úpravu právnych úkonov obsiahnutú v Občianskom zákonníku iba dopĺňa. Právna úprava v Obchodnom zákonníku (*lex specialis*) obsahuje výklad prejavu vôle (§ 266) a všeobecné účinky relatívnej neplatnosti právnych úkonov. Právna úprava právnych úkonov je obsiahnutá vo všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka (§ 34 až 42). V ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá zákonná definícia právneho úkonu, pričom správanie subjektu, ktoré nenapĺňa znaky v zmysle definície nemožno považovať za právny úkon a právo takéto správanie nepokladá za právne relevantné. Základom právneho úkonu je správanie subjektov. Z toho vyplýva, že základnými prvkami právneho úkonu je vôľa a jej prejav. Právne následky právo priznáva len spojeniu vôle a prejavu. Právo požaduje, aby tak vôľa ako aj prejav spĺňali určité náležitosti. Vôľa musí byť daná, slobodná, vážna a určitá; prejav vôle musí byť zrozumiteľný. Objektívne právo spája s právnym úkonom, t. j. správaním subjektov konkrétne právne následky. Vôľa, ako aj jej prejav sú dôležité pri výklade právneho úkonu. Výklad (interpretácia) právneho úkonu, t. j. jeho obsahu je nevyhnutná na to, aby sa objasnil zmysle textu, aby sa zistil jeho obsah, čo je nevyhnuté na to, aby sa mohol uplatniť na vzťahy, ktoré sám upravuje, ale tiež preto, aby sa dospelo k poznaniu, ktorými právnymi normami sa bude daný právny vzťah spravovať. Interpretáciou možno určiť obsah právneho úkonu, ale nikdy nemožno interpretáciou meniť obsah právneho úkonu. Pravidlá pre interpretáciu právnych úkonov sú obsiahnuté v § 35 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Osobitne (*lex specialis*) interpretačné pravidlá pre obchodné vzťahy obsahuje § 266 Obchodného zákonníka. Obidva zákonníky pri konštruovaní interpretačných pravidiel pre právne úkony vychádzajú z rôznych kritérií. Občiansky zákonník s poukazom na § 35 ods. 2 uprednostňuje jazykový prejav a vôľa, ktorá bola prejavovaná, má dopĺňujúci, podporný význam. Ustanovenie § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka vyjadruje základný princíp interpretácie právnych úkonov, pričom ako rozhodujúce akcentuje iné kritérium ako Občiansky zákonník a to význam vôle, ktorú uprednostňuje pred jazykovým prejavom. Pričom sa vyžaduje, aby úmysel bol strane, ktorej je určený, známy alebo jej musel byť známy. Ak teda prejav vôle je určitým spôsobom nepresný, prípadne rozporný, podľa tohto pravidla má prednosť úmysel konajúcej osoby, pokiaľ bola táto vôľa druhej strane známa. Ide teda o prejavovanú vôľu známu oboch stranám. Vôľa, ktorú možno charakterizovať ako prejavovanú a známu oboch stranám, má prednosť pred samým prejavom tejto vôle. Inak povedané, spoločná vôľa strán má prednosť pred písaným alebo inak vyjadreným prejavom. Možno konštatovať, že sa tu akcentuje subjektívne kritérium (úmysel konajúcej strany), ktoré je zmiernené požiadavkou, že tento úmysel je strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

38. Ustanovenie § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka priznáva právny význam nielen rokovaniam, ktoré sa uskutočnili pri uzatváraní zmluvy, ale aj na praxi, ktorú strany medzi sebou zaviedli. Pri dlhšie trvajúcich obchodných vzťahoch sa medzi stranami ustálili určité zvyklosti, ktoré strany medzi sebou zachovávajú, hoci nie sú písomne vyjadrené ani v zmluve, ani v iných dokumentoch. Preto následné správanie sa zmluvných strán je dôležitým interpretačným prostriedkom. Pri dlhotrvajúcich vzťahoch môže práve takéto správanie objasniť skutočný zámer strán pri vzniku zmluvy. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to že následne potom, čo úpadca vstúpil do právneho vzťahu so žalovaným, došlo zo strany oboch zmluvných strán k určitým prejavom vôle vedúcim k tomu, že hoci žalovaný neposkytoval úpadcovi žiadne fyzické plnenie v zmysle predmetných zmlúv, úpadca žalovanému na základe faktúr vystavených žalovaným uhradzoval fakturované sumy, pričom sa javí, že takéto správanie oboch strán sa stalo ich zaužívanou praxou.

39. Okresný súd v odseku 34 odôvodnenia napadnutého rozsudku správne vychádzal zo záveru, že právne úkony je nutné vykladať podľa vôle strán zmluvných strán podľa § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka. Avšak okresný súd už opomenul v konaní v tomto kontexte aplikovať aj postup podľa § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka práve vo vzťahu k interpretácii vôle úpadcu a žalovaného pri právnych úkonoch, ktorými boli ich zmluvnými stranami. Predovšetkým bolo nutné pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu, ktorý tento odôvodnil titulom vydania bezdôvodného obohatenia alebo vrátenia zmluvného plnenia podľa 351 ods. 2 Obchodného zákonníka z dôvodu odstúpenia od zmluvy, najskôr v konaní zistiť (s ohľadom na ne/preukázané skutočnosti) vôľu zmluvných strán vo vzťahu k existencii a obsahu právneho úkonu, na základe ktorého uskutočnil plnenie úpadca v prospech žalovaného v spojení s faktúrami vystavenými žalovaným pre úpadcu (na základe ktorých aj úpadca plnil). V nadväznosti na to, či v konaní bude/nebude preukázaná existencia a obsah právneho úkonu medzi úpadcom a žalovaným, následne posúdiť nárok žalobcu aj v zmysle ustanovení o bezdôvodnom

obohatení s poukazom na preukázanie konkrétnej skutkovej podstaty ako aj predpokladov vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorých preukázanie zaťažuje žalobcu.

40. Žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd sa nijako nezaoberal podľa jeho označenia „kompenzačnou námietkou“ v zmysle podania zo dňa 31.5.2018 (odsek 69 až 80), zo dňa 31.10.2018 (odsek 51 až 60).

41. Z obsahu spis vyplýva, že podaním zo dňa 31.5.2018 žalovaný (okrem iných tvrdení) sa voči žalobcovi domáha zaplatenia náhrady škody v rovnakej výške, v akej sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia a to s poukazom na § 268 Obchodného zákonníka s tým, že za neplatnosť právnych úkonov (s čím žalovaný nesúhlasí) nesie plnú zodpovednosť žalobca. Uvedenú požiadavku žalovaný uplatnil aj v podaní dňa 31.10.2018.

42. Podľa § 147 ods. 1 CSP žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou, ods. 2 vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného, ods. 3 na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe, ods. 4 vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

43. Vo svojej podstate je vzájomná žaloba štandardnou žalobou v zmysle § 131 CSP a nasl., s tým rozdielom, že bola podaná v už začatom spore. Pri vzájomnej žalobe musí ostať zachovaný pôvodný okruh sporových strán, ktorý bol vymedzený žalobou. Na vzájomnú žalobu je teda legitimovaný výlučne žalovaný a musí smerovať proti žalobcovi. Vzájomná žaloba je podaním vo veci samej v zmysle § 123 ods. 2 CSP; musí spĺňať všeobecné náležitosti podľa § 127 CSP a osobitné náležitosti žaloby podľa § 132 a nasl. CSP. Z hľadiska formy musí byť vzájomná žaloba podaná písomne, a to v listinnej alebo elektronickej podobe. Doručením vzájomnej žaloby súdu začína súd konať o uplatnenom nároku žalovaného (§ 156 CSP per analogiam). Ohľadom vzájomnej žaloby sa pôvodný žalobca považuje za žalovaného a pôvodný žalovaný za žalobcu. Obidve konania sú vedené súčasne a v podstate samostatne, s individuálnymi procesnými závermi, pričom nie sú navzájom podmienené. Vzájomná žaloba štandardne podlieha poplatkovej povinnosti. Vzájomnú žalobu je súd povinný prejednať spolu so žalobou, pokiaľ nerozhodne v zmysle § 147 ods. 4 CSP o jej vylúčení na samostatné konanie. Vzájomná žaloba nie je prostriedkom procesnej obrany žalovaného v zmysle § 149 CSP, v dôsledku čoho nie je jej uplatnenie obmedzené pravidlami o sudcovskej a zákonnej koncentrácii konania (§ 153 a § 154 CSP).

44. Žalovaný je oprávnený uplatniť v prebiehajúcom spore aj svoj vlastný kompenzačný nárok voči žalobcovi. Ide o pohľadávku, ktorú možno jednoznačne započítať proti žalobou uplatnenej pohľadávke podľa predpisov hmotného práva, teda v zmysle § 580 a 581 OZ alebo § 358 až 363 OBZ. Započítanie pohľadávok je jedným so zákonných spôsobov zániku záväzku a z povahy veci vyplýva, že osoba uskutočňujúca započítací úkon nepopiera pohľadávku, proti ktorej započítanie smeruje. To má zásadný význam aj pre posúdenie prípadného podania žalovaného v sporovom konaní. Ak žalovaný žalobou uplatnený nárok popiera, nemožno procesný úkon, ktorým sa v prebiehajúcom konaní domáha plnenia od žalobcu, považovať za kompenzačnú námietku podľa § 147 ods. 2 CSP. V takom prípade ide vždy o vzájomnú žalobu, a to aj pokiaľ je žalovaným uplatnená nižšia pohľadávka než je žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár. Nakladateľství C. H. Beck, 2016, k § 1474, s. 549). Pokiaľ žalovaný, ktorý inak nárok žalobcu nepopiera, vznesie v sporovom konaní kompenzačnú námietku, súd ju posúdi podľa predpisov hmotného práva. Samotná kompenzačná námietka je hmotnoprávnou námietkou v zmysle § 152 CSP, ktorú zákon zaraďuje medzi prostriedky procesnej obrany (§ 149 CSP). Ak žalobca v sporovom konaní účinne uplatní svoju kompenzabilnú pohľadávku na započítanie proti pohľadávke žalobcu, dochádza tým k zániku obidvoch záväzkov v rozsahu, a akom sa vzájomne kryjú (§ 580 Občianskeho zákonníka). Z procesného hľadiska platí, že námietka započítania zo strany žalovaného nie je vzájomnou žalobou, pokiaľ je takýmto spôsobom uplatňovaná nižšia alebo rovnaká pohľadávka ako je pohľadávka žalobcu. Ak súd vyhodnotí započítanie pohľadávky ako platný právny úkon s riadnymi právnymi účinkami, zamietne z tohto dôvodu žalobu do výšky navzájom zaniknutých záväzkov. Vo zvyšku žalobe vyhovie. Pri kompenzačnej námietke žalovaného vo výške žalovanej sumy zamietne žalobu v celom rozsahu. Ak úkon žalovaného spĺňa kritériá započítania pohľadávky v konaní, avšak ním uplatnená a prevyšuje pohľadávku žalobcu, ide o vzájomnú žalobu v zmysle § 147 ods. 2

CSP. Z procesného hľadiska je za vzájomnú žalobu považované iba uplatnenie pohľadávky žalovaného v prevyšujúcej časti. Vo zvyšku, teda do úrovne žalobcovej pohľadávky, ide naďalej iba o prostriedok procesnej obrany. Vzájomná žaloba na základe kompenzačnej námietky musí spĺňať náležitosti žaloby (§ 132 a nasl. v spojení s § 147 ods. 3 CSP). O vzájomnej žalobe na základe kompenzačnej námietky musí súd vždy rozhodnúť samostatným výrokom.

45. Námietku označenú v odseku 40 považuje odvolací súd dôvodnú, keď okresný súd ponechal bez povšimnutia podania žalovaného zo dňa 31.5.2018 ako aj zo dňa 31.10.2018 v časti, ktorou sa žalovaný voči žalobcovi domáha zaplatenia náhrady škody do výšky žalovanej sumy žalobcom s poukazom na § 268 Obchodného zákonníka (v prípade ako okresný súd uzavrie, že predmetné zmluvy sú neplatné). Prvoinštančný súd sa nijakým spôsobom v napadnutom rozsudku nezaoberal vyhodnotením požiadavky žalovaného na náhradu škody do výšky žalovanej sumy voči žalobcovi, tento nárok nijako neposudzoval (dôvodnosť/nedôvodnosť), nevedol následne ani žiadne dokazovanie, ale predovšetkým nevyhodnotil ho ani z hľadiska jeho procesného posúdenia či sa jedná „len“ o prostriedok procesnej obrany žalovaného (§ 149 CSP), o kompenzačnú námietku alebo o vzájomnú žalobu s poukazom na teoretické záveru uvedené v odseku 43 a 44.

46. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

47. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

48. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

49. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94).

50. Porušením práva na spravodlivý proces je možné podľa odvolacieho súdu chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd strane znemožní realizáciu tých práv, ktoré jej priznával Občiansky súdny poriadok, teraz už Civilný procesný poriadok za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

51. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

52. S poukazom na uvedené v odseku 45 je potom nesporné, že prvoinštančný súd pochybil, ak nepostupoval v súlade s § 147 CSP vo vzťahu k požiadavke žalovaného na zaplatenie náhrady škody do výšky žalovanej sumy. Odvolací súd sa stotožnil v tejto časti s odvolacou argumentáciou žalovaného, keď v dôsledku porušenia uvedeného zákonného ustanovenia súdom prvej inštancie došlo na jeho strane k porušeniu práv na spravodlivý proces (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP).

53. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

54. Odvolateľ namietal, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal s námietkou zaujatosti (svedka) JUDr. P. P.. Odvolací súd poukazuje na to, že svedok bol vypočutý na pojednávaní dňa 14.5.2018, pričom žalovaný v podaní zo dňa 31.5.2018 v odsekoch 5 až 27 sa vyjadril k svedkovi a namietal jeho zaujatosť a neobjektívnosť.

55. V súvislosti s námietkou žalovaného v odseku 54 odvolací súd dáva do pozornosti aj čl. 15 ods. 2 CSP, žiaden dôkaz nemá predpísanú dôkaznú silu, t. j. každý dôkaz (svedecká výpoveď) má rovnocenné postavenie a potenciál presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) prepisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípu voľného hodnotenia dôkazov.

56. Dôkazy súd hodnotí podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo /§ 132 OSP znení platnom do 30.6.2016, § 191 CSP v znení účinnom od 1.7.2016/. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Po skončení dokazovania teda súd musí starostlivo zvážiť dôležitosť jednotlivých dôkazov, vykonať selekciu medzi nimi a prípadne vylúčiť tie, ktoré pre rozhodnutie vo veci nemajú žiadny význam a zostávajúce dôkazy hodnotí z hľadiska pravdivosti. Pričom pri hodnotení svedeckej výpovede je významné, ako sa svedok správal, ako sa jeho výpoveď odchyľuje od tvrdení strán, či iných subjektov a hodnotí sa celková /ne/zaujatosť svedka. V kontradiktórnom spore sa zásadne zmenil spôsob zadovážovania dôkazov, ktoré je zverené primárne procesnej aktivite sporových strán.

57. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaného, že okresný súd sa s námietkou zaujatosti svedka JUDr. P. P. v odôvodnení napadnutého uznesenia nevysporiadal (vôbec). Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že v odseku 5 uvedený dôkaz označil, následne v odseku 19 uviedol obsah jeho výpovede, avšak v odôvodnení už neuviedol ako sa s týmto dôkazom vysporiadal, ako ho ako dôkaz vyhodnotil individuálne a aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi v kontexte vznesenej námietky zaujatosti a to postupom podľa § 191 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov je zákonným právom súdu, na druhej strane však musí tomu korešpondovať povinnosť riadne, presvedčivo odôvodniť svoju úvahu (§ 220 Civilného sporového poriadku). S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie procesne pochybil, keď dôsledne nepostupoval podľa § 191 CSP a § 220 CSP.

58. Žalovaný tiež namietal, že v spore navrhol vykonať dvadsaťjeden dôkazov, prostredníctvom predložených listín: návrh Prima banky na vydanie platobného rozkazu zo dňa 7.10.2014 s opravným podaním zo dňa 10. 11. 2014 (na čl. 185-189), platobný rozkaz Okresného súdu sp. zn. 10Cb/5/2014 (čl. 190), odpor žalovaného proti platobnému rozkazu (čl. 191), vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.2.2015 v právnej veci vedenej na Okresnom súde pod sp. zn. 10Cb/5/2014 (čl. 195), žaloba správcu konkurznej podstaty spoločnosti PB Power Trade o určenie neúčinnosti právnych úkonov a zaplatenie sumy vo výške 1.615.118,40 Eur s príslušenstvom (čl. 205), vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.1.2016 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 26Cbi/25/2015 (čl. 211), uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 4K/25/2014-120 zo dňa 17.3.2015 (čl. 221), znalecký posudok č. 3/2017 zo dňa 5.12.2017 vypracovaný Ing. Jozefom Holjenčíkom (čl. 486), rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 10.10.2013 č. 0133/2013/E-PE (čl. 530), list žalovaného zo dňa 6.11.2013 adresovaný Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (čl. 531), rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 10.11.2014 o zastavení konania o udelenie pokut (čl. 532), fotokópia listu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 10.10.2013 (čl. 534), úplný výpis z Obchodného registra Slovenskej republiky ohľadom žalovaného (čl. 535), výpisy z bankového účtu žalovaného za obdobie od 8.2.2013 do 18.9.2014 (čl. 628-663), čestné vyhlásenie Ing. E.D. zo dňa 29.10.2018 (700-701), oznámenie spoločnosti Prima banka o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu zo dňa 1.3.2016 (720-724) (zápisnica o pojednávaní zo dňa 7. 11. 2018), zápisnica o výsluchu Ing. X. B. (čl. 725), zápisnica o výsluchu Ing. E. G. (čl. 729), časť súpisu všeobecnej podstaty úpadcu (čl. 733), rozsudok okresného súdu sp. zn. 10Cb/5/2014 zo dňa 24.6.2019 (čl. 831), zápisnica o pojednávaní vo veci okresného súdu sp. zn. 10Cb/5/2014 zo dňa 7.4.2016, ktoré okresný súd nevykonal (pričom smerovali k preukázaniu základu procesnej obrany žalovaného, že neboli naplnené základné predpoklady potrebné pre vznik bezdôvodného obohatenia) a ich nevykonanie ani neodôvodnil.

59. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

60. Dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta. Oznámenie obsahu listiny sa uskutočňuje v prípade, ak by obsahnosť údajov zachytených v listine vyžadovala neprimerane dlhý čas na vykonanie dôkazu prečítaním listiny, resp. ak to vo vzťahu k dokazovaným skutočnostiam postačuje.

61. Z obsahu spisu s poukazom na písomné vyhotovenie zápisnice o pojednávaní dňa 27.1.2020 (čl. 886), na ktorom bolo uznesením vyhlásené dokazovanie za skončené vyplýva, že sudkyňa okresného súdu pristúpila k vykonaniu dokazovania čítaním listinných dôkazov na čl. 1-879. S poukazom na (namietané) listinné dôkazy označené v odseku 58, odvolací súd poukazuje na to, že hoci sú tieto založené v spise na listoch, ktoré sú zahrnuté medzi čítanými listinami podľa obsahu zápisnice zo dňa 27.1.2020, nie sú tieto listinné dôkazy výslovne označené už v odseku 5 odôvodnenia napadnutého rozkazu medzi dôkaznými prostriedkami, prostredníctvom ktorým okresný súd vykonal dokazovanie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje vyhodnotenie listinných dôkazov označených v odseku 58 postupom podľa § 191 CSP, v prípade ich vykonania na pojednávaní dňa 27.1.2020 postupom podľa § 204 CSP. V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že procesný postup okresného ohľadom listinných dôkazov označených v odseku 58 vyznieva zmätočne a protichodne v kontexte obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku (aj odvolacej námietky odvolateľa). Na jednej strane okresný súd pochybil, ak listinné dôkazy síce vykonal, ale nijakým spôsobom nevyhodnotil, alebo ich nevykonal, a potom pochybil tým, že v odôvodnení neuviedol dôvod ich nevykonania. S ohľadom na uvedené možno námietku odvolateľa vyhodnotiť ako odôvodnenú, keďže okresný súd pochybil ak nepostupoval podľa § 191 CSP, resp. § 220 ods. 2 CSP.

62. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

63. Zákon (CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním jeho obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozhodnutia súdu obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania (strán sporu), ako i súdu vyššej inštancie, ktorý ho bude preskúmavať, ale aj zo strany verejnosti.

64. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu.

65. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

66. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

67. Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 CSP). Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku (§ 220 ods. 2 CSP). Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene, neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (z pohľadu jeho získania ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi).

K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

68. Rozhodujúcou skutočnosťou tvoriacou základ pre rozhodnutie súdu sú aj právne normy, ktoré sú na konkrétny prípad aplikovateľné. Aj zo zásady iura novit curia („súd pozná právo“) možno vyvodiť, že súd sa aj bez návrhu účastníka konania/strany musí vyrovnáť so všetkými relevantnými právnymi normami, aplikovateľnými na konkrétny prípad (odvolateľ konkrétne uvádzal ust. o bezdôvodnom obohatení).

69. Už spomínané ustanovenie § 220 ods. 2 CSP vyžaduje, aby súd v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku vysvetlil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Vo všeobecnosti totiž platí, že je síce na súde prvej inštancie, aby zvážil, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie, no ak sa rozhodne niektoré nevykonať, je jeho povinnosťou zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, prečo tak neurobil.

70. Nesúhlas žalovaného s odôvodnením okresného súdu pre nevykonanie výsluchu Ing. Tomáša Sýkoru (odsek 35 odôvodnenia napadnutého rozsudku) nepovažuje odvolací súd za dôvodnú. Okresný súd správne uzavrel, že návrh na výsluch Ing. Tomáša Sýkoru, ktorý mal poskytnúť bližšie teoretické poznatky vo vzťahu k obchodovaniu s derivátmi, je nehospodárne a nadbytočné s poukazom to, že predmetom dokazovania bola vôľa zmluvných strán pri uzatváraní právnych úkonov a existencia právneho titulu vo vzťahu k vykonaným peňažným plneniam, s čím sa odvolací súd stotožnil. Taktiež sa odvolací súd stotožnil s postupom okresného súdu (odsek 40 odôvodnenia napadnutého rozsudku), ktorým odôvodnil nevykonanie návrhu žalovaného na uloženie edičnej povinnosti žalobcovi, smerujúcej k preukázaniu toku peňažných prostriedkov medzi ďalšími subjektami, keď aj podľa odvolacieho súdu (nateraz) uvedené nie je hospodárne, keďže povinnosťou žalovaného je preukázanie existencie právneho titulu na prijatie plnenia od úpadcu.

71. Odvolací súd prisvedčil námietke žalovaného, že okresný súd sa nezaoberal námietkou nesprávnej výšky uplatneného nároku s poukazom na podanie žalovaného zo dňa 31.5.2018. Z predmetného podania vyplýva, že žalovaný namietal, že žalobca nemá nárok na sumu 7.558.699,34 Eur, ktorá predstavuje DPH zo sumy 45.352.196,02 Eur v odsekoch 84 až 88 uvádza argumenty k námietke. Súd prvej inštancie na argument žalovaného v napadnutom rozsudku nereagoval nijakým spôsobom, hoci tvrdenie žalovaného (v prípade jeho dôvodnosti) mohlo v konečnom dôsledku ovplyvniť výšku priznanej sumy žalobcovi, tým nepostupoval v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

72. K námietke žalovaného, že okresný súd sa nezaoberal vzájomnou reštitučnou povinnosťou zmluvných strán, a že už len skutočnosť, že žalobný petit neobsahuje vzájomné plnenia, t.j. synalagmatický záväzok podľa § 475 Občianskeho zákonníka, preto nebolo možné žalobe vyhovieť, nebolo potrebné v konaní vykonávať dokazovanie, odvolací súd uvádza nasledovné.

73. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

74. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

75. Ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka sa použije aj pre obchodnoprávne vzťahy, keďže Obchodný zákonník neobsahuje v prípade neplatných a zrušených zmlúv žiadnu špeciálnu úpravu. Samozrejme s výnimkou odstúpenia od zmluvy, keď sa bude aplikovať ust. § 351 Obchodného zákonníka.

76. Pri synalagmatických záväzkoch existuje nielen vzájomnosť práv a povinností, ale aj vzájomná podmienenosť plnenia, ktorá znamená, že plnenia sa môže domáhať len strana, ktorá už sama dlh splnila alebo preukázateľne je pripravená ho splniť. Povinnosť účastníkov poskytnúť si vzájomné plnenie vyplýva nielen zo zmluvy (§ 560 Občianskeho zákonníka), ale aj zo zákona (§ 457 Občianskeho zákonníka). Práve § 457 Občianskeho zákonníka upravuje dôsledky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia v prípadoch, kedy má jeho vznik pôvod v občianskoprávnej zmluve, či už neplatnej alebo zrušenej. Nároky vyplývajúce z tohto ustanovenia majú vzájomnú reštitučnú povahu, zákonodarca jeho prostredníctvom sleduje obnovenie predchádzajúceho stavu. Nárok zmluvnej strany na vrátenie

poskytnutého plnenia zo zmluvy, ktorá bola zrušená, je podmieneným zo zákona povinnosťou vrátiť druhému účastníkovi to, čo získal zo zrušenej zmluvy.

77. Odvolací súd poukazuje na to, že postup podľa § 457 Občianskeho zákonníka by v danej veci prichádzal do úvahy iba za predpokladu, ktorý v konaní však nateraz preukázaný nebol, že aj žalovaný už z predmetných zmlúv, ktoré nateraz okresný súd považuje za neurčité, aspoň čiastočne plniť svoj zmluvný záväzok žalobcovi. V kontexte uvedeného vyznieva argument žalovaného v odvolaní, že úpadca by musel vrátiť žalovanému derivátne operácie (deriváty), avšak keďže už úpadca nevykonáva derivátne operácie naturálna reštitúcia nie je možná, preto by mal žalobca vrátiť peňažnú náhradu rovnajúcu sa kúpnej cene, ktorú žalobca zaplatil žalovanému, nedôvodne. Preto postup okresného súdu, ktorý bez ďalšieho nerozhodol zamietnutím žaloby z dôvodu, že žalobný petit nie je formulovaný formou vzájomných plnení, nemožno nateraz považovať za nesprávny, s poukazom aj na to, že priznaný nárok z titulu vydania bezdôvodného obohatenia sa týkal skutkovej podstaty, plnenia bez právneho dôvodu.

78. Podľa § 142 ods. 1 CSP o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania, ods. 2 uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, doručuje súd subjektom, ak neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom nastala zmena, do vlastných rúk.

79. Žalovaný namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k návrhu na zmenu žaloby a nesúhlasí so záverom okresného súdu v odseku 31 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom konštatoval, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu žaloby zohľadnil zásadu hospodárnosti, keďže vyhlásenie uznesenia na pojednávaní by bolo časovo náročné a doručením návrhu na zmenu žaloby bol žalovanému poskytnutý priestor na oboznámenie sa s ním v zmysle čl. 9 CSP.

80. Z obsahu spisu vyplýva, že podaním označeným „Duplika a návrh na zmenu žaloby“ zo dňa 12.6.2017 žalobca navrhol pripustiť zmenu žaloby v časti úrokov z poskytnutého plnenia špecifikovaného v predmetnom podaní. Uznesenie č. k. 35C/199/2016-410 zo dňa 11.7.2017 (v spojení s opravným) uznesením č. k. 35C/199/2016-464 zo dňa 11.10.2017), ktorým okresný súd vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu žaloby (požadovaný úrok), bolo doručené žalovanému spolu s návrhom na zmenu žaloby dňa 16.8.2017. Podaním zo dňa 25.9.2017 sa žalovaný v zmysle uznesenia č. k. 35C/199/2016-412 zo dňa 11.7.2017 (výzva na vyjadrenie sa duplike žalobcu zo dňa 12.6.2017) vyjadril okrem dupliky (nároku v zmysle pripustenej zmeny žaloby) aj k postupu okresného súdu pri rozhodovaní o zmene žaloby. Prvé pojednávanie sa konalo dňa 11.12.2017.

81. Ustanovenie § 142 CSP nevylučuje, aby súd o prípustnosti zmeny žaloby rozhodol aj mimo pojednávania. V takom prípade je však povinný doručiť uznesenie o pripustení zmeny žaloby všetkým subjektom. Uvedený postup je dôvodný v prípadoch, ak má žalobca úmysel realizovať komplikovanejšiu zmenu žaloby a z dôvodu hospodárnosti ju urobí písomným podaním a nie priamo na pojednávaní. Preto je dôvodné a hospodárne, aby súd o (ne)pripustení zmeny žaloby rozhodoval pred pojednávaním a rozhodnutie o (ne)pripustení zmeny žaloby stranám doručoval spolu s predvolaním na pojednávanie a to z dôvodu, aby sa strany mohli na pojednávanie riadne pripraviť, najmä boli informované o tom, čo (v závislosti od rozhodnutia o zmene žaloby), čo je predmetom sporu a čo sa bude na pojednávaní prejednávať.

82. Odvolací súd konštatuje, že postupom okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na zmenu žaloby nedošlo k porušeniu § 142 CSP (teda ani k porušeniu práv žalovaného), žalovanému bol doručený nielen samotný návrh na zmenu žaloby ale aj uznesenie o zmene žaloby, pričom mal dostatočný časový priestor ešte pred pojednávaním konaným dňa 11.12.2017 sa aj k už zmenenej žalobe vyjadriť, čo tento aj využil. K uvedenému je nutné ešte uviesť, že táto námietka žalovaného s ohľadom na to, že II. výrok napadnutého rozsudku (ktorý zahŕňa aj zamietnutie úroku z požadovaného plnenia, ktorý bol predmetom namietaného pripustenia žaloby) už nadobudol právoplatnosť, stratila svoje opodstatnenie.

83. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. (výrok o náhrade trov konania) s použitím ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b), c) Civilného sporového poriadku zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu zmysle § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

84. Povinnosťou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v odsekoch 31, 32, 38, 39, 45, 57, 61, 71 (§ 391 ods. 2 CSP), bude opätovne vec komplexne i s prihliadnutím na argumenty predstreté v odvolacom konaní posúdiť, prejednávateľ za stavu dodržania postupu opísaného vyššie, v ktorom odstráni procesné pochybenia, ktorých nedostatok spôsobil aj nutnosť zrušenia jeho rozsudku, následne znova posúdi žalobou uplatnený nárok vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania (za dodržania postupu podľa § 191 CSP) a potom vo veci znova rozhodne, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdi z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení, výsledky dokazovania posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení (s ich uvedením), pričom rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

85. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

86. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), nakoľko nesprávne rozhodnutie s nutnosťou jeho zrušenia zakladá povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

87. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).